

III

(Akty przygotowawcze)

RADA

STANOWISKO RADY (UE) NR 2/2023 W PIERWSZYM CZYTANIU

w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1936/2001, (UE) 2017/2107 i (UE) 2019/833 oraz uchylającego rozporządzenie (UE) 2016/1627

Przyjęte przez Radę w dniu 26 czerwca 2023 r.

(2023/C 247/01)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jednym z celów wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb), zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽³⁾, jest zapewnienie, że eksploatacja żywych zasobów morza pozwoli na osiągnięcie zrównoważonych korzyści ekonomicznych, środowiskowych i społecznych.
- (2) W drodze decyzji Rady 98/392/WE ⁽⁴⁾ Unia zatwierdziła Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza oraz Porozumienie w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi, w których to postanowieniach zawarto zasady i przepisy odnoszące się do ochrony żywych zasobów morza i zarządzania nimi. W ramach swoich szerszych zobowiązań międzynarodowych Unia uczestniczy w prowadzonych na wodach międzynarodowych działaniach służących ochronie zasobów ryb.
- (3) Unia jest stroną Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego ⁽⁵⁾ (zwanej dalej „konwencją”).
- (4) Na 21. specjalnym posiedzeniu w 2018 r. Międzynarodowa Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego („ICCAT”), ustanowiona na mocy konwencji, przyjęła zalecenie 18-02 ustanawiające wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym (zwany dalej „planem zarządzania”). Plan zarządzania jest zgodny z opinią Stałego Komitetu ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki („SCRS”), zgodnie z którą ICCAT powinna ustanowić wieloletni plan zarządzania stadem w 2018 r., ponieważ

⁽¹⁾ Dz.U. C 232 z 14.7.2020, s. 36.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2021 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 26 czerwca 2023 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 98/392/WE z dnia 23 marca 1998 r. dotycząca zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych z dnia 10 grudnia 1982 r. o prawie morza i Porozumienia z dnia 28 lipca 1994 r. odnoszącego się do stosowania jego części XI (Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 1).

⁽⁵⁾ Międzynarodowa konwencja o ochronie tuńczyka atlantyckiego (Dz.U. L 162 z 18.6.1986, s. 34).

obecny stan stada nie wydaje się już wymagać środków nadzwyczajnych wprowadzonych w ramach planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego, ustanowionego w zaleceniu 17-07 zmieniającym zalecenie 14-04, nie osłabiając jednak przy tym istniejących środków monitorowania i kontroli.

- (5) Zalecenie ICCAT 18-02 uchyla zalecenie 17-07, które wdrożono do prawa Unii w drodze rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627 ⁽⁶⁾.
- (6) Na 26. posiedzeniu zwyczajnym w 2019 r. ICCAT przyjęła zalecenie 19-04 zmieniające wieloletni plan zarządzania ustanowiony w zaleceniu 18-02. Zalecenie ICCAT 19-04 uchyla i zastępuje zalecenie 18-02. Niniejsze rozporządzenie powinno wdrożyć do prawa Unii zalecenie 19-04.
- (7) Niniejsze rozporządzenie powinno także wdrożyć, w całości lub w części w stosownych przypadkach, zalecenia ICCAT: 06-07 dotyczące hodowli tuńczyka błękitnopłetwego, 18-10 dotyczące minimalnej normy dla systemu monitorowania statków na obszarze objętym konwencją ICCAT, 96-14 dotyczące zgodności w odniesieniu do połowów tuńczyka błękitnopłetwego i włócznika w północnym Atlantyku, 13-13 dotyczące ustanowienia rejestru ICCAT w odniesieniu do statków o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 20 m upoważnionych do prowadzenia działalności na obszarze objętym konwencją i 16-15 dotyczące przeładunku.
- (8) Stanowiska Unii w regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem mają się opierać na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, tak aby zarządzanie zasobami rybnymi było zgodne z celami WPRyb, w szczególności z celem dotyczącym stopniowej odbudowy i zachowania populacji stad ryb powyżej poziomów biomasy umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu („MSY”) oraz z celem dotyczącym zapewnienia warunków dla rentownego i konkurencyjnego sektora połowowego i przetwórczego oraz działalności na lądzie związanej z połowami. Zgodnie ze sprawozdaniem, przygotowanym przez SCRS w październiku 2018 r., połowy tuńczyka błękitnopłetwego przy wskaźniku śmiertelności połowowej $F_{0,1}$ są zgodne ze wskaźnikiem śmiertelności połowowej umożliwiającym osiągnięcie MSY (F_{msy}). Uznaje się, że biomasa stada osiągnęła poziom zapewniający MSY. Wskaźnik wartości biomasy $B_{0,1}$ ulega wahaniom: w przypadku średniego i niskiego poziomu rekrutacji przekracza poziom MSY, natomiast w przypadku wysokiego poziomu rekrutacji spada poniżej tego poziomu.
- (9) W planie zarządzania uwzględniono specyfikę różnego rodzaju narzędzi i technik połowowych. Przy wdrażaniu planu zarządzania Unia i państwa członkowskie powinny promować działania w ramach rybołówstwa przybrzeżnego oraz stosowanie narzędzi i technik połowowych, które są selektywne i mają ograniczone skutki dla środowiska, w szczególności narzędzi i technik stosowanych w tradycyjnym łodziowym rybołówstwie przybrzeżnym, przyczyniając się w ten sposób do zapewnienia odpowiedniego poziomu życia lokalnych społeczności.
- (10) Należy wziąć pod uwagę specyfikę i potrzeby rybołówstwa łodziowego na niewielką skalę. Oprócz odpowiednich przepisów zalecenia ICCAT 19-04, które usuwają przeszkody utrudniające udział łodzi przybrzeżnych w połowach tuńczyka błękitnopłetwego, państwa członkowskie powinny dołożyć dalszych starań w celu zapewnienia sprawiedliwego i przejrzystego podziału uprawnień do połowów między floty łodziowego i tradycyjnego rybołówstwa przybrzeżnego oraz większe floty, w sposób zgodny z ich zobowiązaniami wynikającymi z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (11) Aby zapewnić przestrzeganie przepisów WPRyb, przyjęto unijne akty prawne ustanawiające system kontroli, inspekcji i egzekwowania, który obejmuje zwalczanie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (zwanych dalej „połowami NNN”). W szczególności rozporządzeniem Rady (WE) nr 1224/2009 ⁽⁷⁾ ustanowiono unijny system kontroli, inspekcji i egzekwowania zgodnie z globalnym i zintegrowanym podejściem, tak aby zapewnić przestrzeganie wszystkich przepisów WPRyb. W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 404/2011 ⁽⁸⁾ określono szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 ⁽⁹⁾ ustanowiono wspólnotowy system zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania. Rozporządzenia te zawierają już przepisy obejmujące szereg środków określonych w zaleceniu ICCAT 19-04, takie jak przepisy regulujące licencje połowowe i upoważnienia do połowów, a także niektóre przepisy dotyczące systemów monitorowania statków. W związku z tym nie ma potrzeby uwzględniania w niniejszym rozporządzeniu przepisów obejmujących te środki.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 302/2009 (Dz.U. L 252 z 16.9.2016, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

- (12) W rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013 ustanowiono pojęcie minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony. Aby zapewnić spójność, pojęcie minimalnego rozmiaru przyjęte przez ICCAT powinno zostać wprowadzone do prawa Unii jako minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony.
- (13) Zgodnie z zaleceniem ICCAT 19-04 złowione osobniki tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony muszą zostać odrzucone; to samo dotyczy połowów tuńczyka błękitnopłetwego, które przekraczają limity przyłowów ustanowione w rocznych planach połowowych. Aby Unia mogła wypełnić zobowiązania międzynarodowe nałożone przez ICCAT, w art. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/98⁽¹⁰⁾ przewidziano odstępstwa od obowiązku wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego zgodnie z art. 15 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Rozporządzenie delegowane (UE) 2015/98 wdraża określone przepisy zalecenia 19-04 ustanawiające obowiązek dokonywania odrzutów tuńczyka błękitnopłetwego w odniesieniu do statków, które przekraczają przydzieloną im kwotę lub maksymalny poziom dozwolonych przyłowów. Zakres tego rozporządzenia delegowanego obejmuje statki wykorzystywane do połowów rekreacyjnych. Niniejsze rozporządzenie nie musi zatem zawierać takich obowiązków dotyczących odrzutów i wypuszczeń i w związku z tym rozporządzenie to pozostaje bez uszczerbku dla analogicznych przepisów rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/98.
- (14) Podczas dorocznego posiedzenia w 2018 r. umawiające się strony konwencji uznały potrzebę wzmocnienia kontroli w odniesieniu do niektórych operacji dotyczących tuńczyka błękitnopłetwego. W tym celu podczas tego posiedzenia uzgodniono, że umawiające się strony konwencji odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu powinny zapewnić pełną identyfikowalność operacji umieszczania w sadzach i powinny przeprowadzać wrywkowe kontrole w oparciu o analizę rybaka.
- (15) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 640/2010⁽¹¹⁾ przewidziano elektroniczny dokument połowowy dotyczący tuńczyka błękitnopłetwego (zwany dalej „eBCD”) przy wdrażaniu zalecenia ICCAT 09-11 zmieniającego zalecenie 08-12. Zalecenia ICCAT 17-09 i 11-20 dotyczące stosowania eBCD zostały ostatnio uchylone zaleceniami ICCAT 18-12 i 18-13. W związku z tym rozporządzenie (UE) nr 640/2010 stało się nieaktualne, a Komisja przyjęła wniosek dotyczący nowego rozporządzenia wdrażającego najnowsze przepisy ICCAT dotyczące eBCD. Dlatego niniejsze rozporządzenie nie powinno odwoływać się do rozporządzenia (UE) nr 640/2010, lecz ogólnie do systemu dokumentowania połowów zalecanego przez ICCAT.
- (16) Biorąc pod uwagę fakt, że niektóre zalecenia ICCAT są często zmieniane przez umawiające się strony ICCAT i prawdopodobnie będą nadal zmieniane w przyszłości, w celu szybkiego wdrożenia do prawa Unii przyszłych zaleceń ICCAT zmieniających lub uzupełniających plan zarządzania, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do następujących kwestii: terminów przekazywania informacji, przedziałów czasowych dla okresów połowu; odstępstw od zakazu dotyczącego przenoszenia niewykorzystanych kwot; minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony; wartości procentowych i parametrów, informacji, które mają być przedłożone Komisji; zadań obserwatorów krajowych i obserwatorów regionalnych, powodów odmowy zezwolenia na transfer ryb; powodów przejmowania połowów i polecenia wypuszczenia ryb. Ponadto co roku Komisja, reprezentująca Unię na posiedzeniach ICCAT, zgadza się na szereg czysto technicznych zaleceń ICCAT związanych z systemem wspólnej międzynarodowej kontroli ICCAT, w szczególności dotyczących ograniczeń zdolności połowowej, wymogów związanych z dziennikiem połowowym, formularzy raportów połowowych, deklaracji przeładunkowych i deklaracji transferu ICCAT, minimalnych informacji na potrzeby upoważnień do połowów, minimalnej liczby statków rybackich w związku z systemem wspólnej międzynarodowej inspekcji ICCAT; szczegółów dotyczących systemu inspekcji i programu obecności obserwatorów, norm lub zapisu wideo, protokołu operacji wypuszczania, norm postępowania z martwymi rybami, deklaracji umieszczania w sadzach lub norm dotyczących systemów monitorowania statków, które powinny być wdrożone do prawa Unii załącznikami I–XV do niniejszego rozporządzenia. Należy zatem przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE także w odniesieniu do zmiany lub uzupełnienia załączników I–XV do niniejszego rozporządzenia zgodnie ze zmienionymi lub uzupełnionymi zaleceniami ICCAT. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹²⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/98 z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie wdrożenia międzynarodowych zobowiązań Unii, o których mowa w art. 15 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, zgodnie z Międzynarodową konwencją o ochronie tuńczyka atlantyckiego oraz z Konwencją o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku (Dz.U. L 16 z 23.1.2015, s. 23).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 640/2010 z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie programu dokumentacji połowów tuńczyka błękitnopłetwego *Thunnus thynnus* i zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1984/2003 (Dz.U. L 194 z 24.7.2010, s. 1).

⁽¹²⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (17) Zalecenia ICCAT dotyczące połowów tuńczyka błękitnopłetwego, a mianowicie czynności związanych z połowem, transferem, transportem, umieszczaniem w sadzu, hodowlą, odławianiem i przenoszeniem, często ulegają zmianie. Technologie służące do kontroli połowów i zarządzania nimi, takie jak kamery stereoskopowe i metody alternatywne stale się rozwijają i muszą być jednolicie stosowane przez państwa członkowskie. Podobnie, w razie konieczności należy również opracować procedury operacyjne, aby wesprzeć państwa członkowskie w przestrzeganiu zasad ICCAT wdrażanych do prawa Unii niniejszym rozporządzeniem. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do szczegółowych zasad przenoszenia żywego tuńczyka błękitnopłetwego, operacji transferu i umieszczania w sadzach. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹³⁾.
- (18) Akty delegowane i akty wykonawcze przewidziane w niniejszym rozporządzeniu pozostają bez uszczerbku dla wdrażania przyszłych zaleceń ICCAT do prawa Unii w drodze zwykłej procedury ustawodawczej.
- (19) Ponieważ niniejsze rozporządzenie ustanawia nowy i kompleksowy plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego, należy uchylić przepisy dotyczące tuńczyka błękitnopłetwego określone w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107⁽¹⁴⁾ i (UE) 2019/833⁽¹⁵⁾. W odniesieniu do art. 43 rozporządzenia (UE) 2017/2107 część dotycząca włócznika śródziemnomorskiego została włączona do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1154⁽¹⁶⁾. Należy również uchylić niektóre przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 1936/2001⁽¹⁷⁾. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 1936/2001, (UE) 2017/2107 i (UE) 2019/833.
- (20) Zaleceniem ICCAT 18-02 uchylono zalecenie 17-07, ponieważ stan stada nie wymaga już środków nadzwyczajnych przewidzianych w planie odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego ustanowionego w tym zaleceniu. Należy zatem uchylić rozporządzenie (UE) 2016/1627, które wdrożyło ten plan odbudowy,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się ogólne zasady jednolitego i skutecznego wdrażania przez Unię wieloletniego planu zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*) we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, przyjętego przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego („ICCAT”).

Artykuł 2

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do:

- a) unijnych statków rybackich i unijnych statków prowadzących połowy rekreacyjne, które:
- (i) prowadzą połowy tuńczyka błękitnopłetwego na obszarze objętym konwencją; oraz
 - (ii) dokonują przeładunku lub przewożą, w tym poza obszarem objętym konwencją, tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w obszarze objętym konwencją;

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107 z dnia 15 listopada 2017 r. ustanawiające środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze konwencji Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) oraz zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1936/2001, (WE) nr 1984/2003 i (WE) nr 520/2007 (Dz.U. L 315 z 30.11.2017, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/833 z dnia 20 maja 2019 r. ustanawiające środki ochrony i egzekwowania mające zastosowanie na obszarze podlegającym regulacji Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku, zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1627 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2115/2005 i (WE) nr 1386/2007 (Dz.U. L 141 z 28.5.2019, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1154 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie wieloletniego planu odbudowy populacji włócznika śródziemnomorskiego oraz zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107 (Dz.U. L 188 z 12.7.2019, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1936/2001 z dnia 27 września 2001 r. ustanawiające środki kontroli stosowane do połowów niektórych zasobów ryb masowo migrujących (Dz.U. L 263 z 3.10.2001, s. 1).

- b) unijnych miejsc hodowli lub tuczu;
- c) statków rybackich państw trzecich i statków państw trzecich prowadzących połowy rekreacyjne, działających na wodach Unii i prowadzących połowy tuńczyka błękitnopłetwego na obszarze objętym konwencją;
- d) statków państw trzecich, które podlegają inspekcjom w portach państw członkowskich i na których znajdują się osobniki tuńczyka błękitnopłetwego złowione na obszarze objętym konwencją lub produkty rybołówstwa uzyskane z tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w wodach Unii, których wcześniej nie wylądowano ani nie przeładowano w portach.

Artykuł 3

Cel

Celem niniejszego rozporządzenia jest wdrożenie przyjętego przez ICCAT wieloletniego planu zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego, który to plan ma na celu utrzymanie biomasy tuńczyka błękitnopłetwego powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie MSY.

Artykuł 4

Związek z innymi aktami Unii

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla innych aktów Unii regulujących sektor rybołówstwa, w szczególności:

- 1) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
- 2) rozporządzenia (WE) nr 1005/2008;
- 3) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 ⁽¹⁸⁾;
- 4) rozporządzenia (UE) 2017/2107;
- 5) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 ⁽¹⁹⁾.

Artykuł 5

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „ICCAT” oznacza Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego;
- 2) „konwencja” oznacza Międzynarodową konwencję o ochronie tuńczyka atlantyckiego;
- 3) „statek rybacki” oznacza każdy statek z napędem wykorzystywany w celu przemysłowej eksploatacji zasobów tuńczyka błękitnopłetwego, w tym statki łowcze, statki przetwórcze, statki wspierające, holowniki, statki przeładunkowe i statki transportowe wyposażone do celów transportu produktów z tuńczyka oraz statki pomocnicze rybołówstwa, z wyjątkiem kontenerowców;
- 4) „żywy tuńczyk błękitnopłetwy” oznacza tuńczyka błękitnopłetwego, który jest utrzymywany przy życiu przez pewien czas w tonarzu lub zostaje przeniesiony żywy do miejsca hodowli lub tuczu;
- 5) „SCRS” oznacza Stały Komitet ds. Badań i Statystyki ICCAT;
- 6) „połowy rekreacyjne” oznaczają niekomercyjną działalność połowową, w przypadku której eksploatowane są żywe zasoby morza;
- 7) „rybołówstwo sportowe” oznacza połowy niekomercyjne, których uczestnicy należą do krajowej organizacji sportowej lub posiadają krajową licencję sportową;
- 8) „holownik” oznacza każdy statek używany do holowania sadzów;

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 (Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 105).

- 9) „statek przetwórnia” oznacza statek, na którym produkty rybołówstwa poddaje się przed ich opakowaniem co najmniej jednej z następujących operacji: filetowanie lub krojenie, mrożenie lub przetwarzanie;
- 10) „statek pomocniczy rybołówstwa” oznacza każdy statek wykorzystywany do transportu martwego (nieprzetworzonego) tuńczyka błękitnopłetwego z sadza wykorzystywanego w transporcie lub hodowli, z okrężnicy lub tonara do wyznaczonego portu lub statku przetwórnicy;
- 11) „tonar” oznacza narzędzie połowowe zakotwiczone w dnie i zazwyczaj zawierające skrzydło, które prowadzi tuńczyka błękitnopłetwego do wnętrza pułapki lub szeregu pułapek, w których jest on utrzymywany przed odłowieniem lub hodowlą;
- 12) „okrężnica” oznacza każdą sieć okrążającą, której dno ściągnięte jest na dole sieci za pomocą liny sznurowanej przechodzącej przez kilka obręczy wzdłuż podbory i umożliwiającej zasznurowanie i zamknięcie sieci;
- 13) „umieszczenie w sadzu” oznacza przeniesienie żywego tuńczyka błękitnopłetwego z sadza wykorzystywanego w transporcie lub tonara do sadzów wykorzystywanych w hodowli, lub sadzów, w których odbywa się tuczenie;
- 14) „statek łowczy” oznacza statek wykorzystywany w celu przemysłowego połowu zasobów tuńczyka błękitnopłetwego;
- 15) „miejsce hodowli lub tuczu” oznacza jasno wyznaczony przy pomocy współrzędnych geograficznych obszar morski, wykorzystywany do tuczu lub hodowli tuńczyka błękitnopłetwego złowionego przy pomocy tonarów lub okrężnicowców; miejsce hodowli lub tuczu może posiadać kilka lokalizacji przeznaczonych do prowadzenia hodowli lub tuczu, z których wszystkie są wyznaczone przez współrzędne geograficzne wraz z jasnym określeniem długości i szerokości geograficznej dla każdego punktu wieloboku;
- 16) „hodowla” lub „tuczenie” oznacza umieszczenie tuńczyka błękitnopłetwego w sadzu w miejscu hodowli lub tuczu i późniejsze karmienie go w celu tuczenia i zwiększenia jego całkowitej biomasy;
- 17) „odławianie” oznacza zabijanie tuńczyka błękitnopłetwego w miejscach hodowli lub tuczu lub w tonarach;
- 18) „kamera stereoskopowa” oznacza kamerę z co najmniej dwiema soczewkami, z oddzielnym czujnikiem obrazu lub oddzielnymi klatkami dla każdej soczewki, pozwalającą na rejestrowanie trójwymiarowych obrazów w celu zmierzenia długości ryby oraz wsparcia w precyzyjnym określaniu liczby i masy tuńczyków błękitnopłetwych;
- 19) „łódź przybrzeżna” to statek łowczy posiadający co najmniej trzy z następujących pięciu cech:
 - a) całkowita długość poniżej 12 metrów;
 - b) statek prowadzi połowy wyłącznie na wodach podlegających jurysdykcji państwa członkowskiego bandery;
 - c) okres trwania rejsów połowowych wynosi mniej niż 24 godziny;
 - d) maksymalna liczba załogi została ustalona na cztery osoby; lub
 - e) statek prowadzi połowy przy użyciu technik, które są selektywne i mają ograniczony wpływ na środowisko;
- 20) „wspólna operacja połowowa” oznacza wszelkie operacje wykonywane przez co najmniej dwa okrężnicowce, w przypadku których połowy jednego okrężnicowca przypisuje się jednemu lub kilku innym okrężnicowcom zgodnie z uzgodnionym wcześniej kluczem przydziału;
- 21) „aktywne połowy” oznaczają w odniesieniu do każdego statku łowczego fakt poławiania tuńczyka błękitnopłetwego podczas danego okresu połowu;
- 22) „BCD” oznacza dokument połowowy dotyczący tuńczyka błękitnopłetwego;
- 23) „eBCD” oznacza elektroniczny dokument połowowy dotyczący tuńczyka błękitnopłetwego;
- 24) „obszar objęty konwencją” oznacza obszar geograficzny określony w art. 1 konwencji;
- 25) „przeładunek” oznacza przeładowanie całości lub części produktów rybołówstwa ze statku rybackiego na inny statek rybacki; jednak rozładunku martwego tuńczyka błękitnopłetwego z okrężnicy, tonara lub holownika na statek pomocniczy rybołówstwa nie uznaje się za przeładunek;
- 26) „transfer kontrolny” oznacza każdy kolejny transfer realizowany na wniosek podmiotów zajmujących się połowami/hodowlą lub organów kontrolnych w celu sprawdzenia ilości ryb, które zostały przeniesione;
- 27) „kamera kontrolna” oznacza kamerę stereoskopową lub tradycyjną kamerę wideo wykorzystywaną do celów kontroli przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu;
- 28) „CPC” oznaczają umawiające się strony konwencji lub współpracujące strony, podmioty lub podmioty rybackie niebędące stronami konwencji;

- 29) „taklowiec do połowów pelagicznych na skalę przemysłową” oznacza taklowiec do połowów pelagicznych o długości całkowitej powyżej 24 metrów;
- 30) „transfer” oznacza każdy transfer:
- żywego tuńczyka błękitnopłetwego z sieci statku łowczego do sadza wykorzystywanego w transporcie;
 - żywego tuńczyka błękitnopłetwego z sadza wykorzystywanego w transporcie do innego sadza wykorzystywanego w transporcie;
 - sadza z żywym tuńczykiem błękitnopłetwym z holownika na inny holownik;
 - sadza z żywym tuńczykiem błękitnopłetwym z jednego miejsca hodowli lub tuczu do innego miejsca hodowli lub tuczu oraz żywego tuńczyka błękitnopłetwego z jednego sadza do innego w tym samym miejscu hodowli lub tuczu;
 - żywego tuńczyka błękitnopłetwego z tonara do sadza wykorzystywanego w transporcie, niezależnie od obecności holownika;
- 31) „operator” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która prowadzi lub posiada przedsiębiorstwo wykonujące działalność związaną z dowolnym etapem produkcji, przetwarzania, dystrybucji i sieci sprzedaży detalicznej produktów rybołówstwa i akwakultury lub obrotu nimi;
- 32) „grupa narzędzi” oznacza grupę statków rybackich stosujących te same narzędzia, której przydzielono kwotę dla grupy;
- 33) „nakład połowowy” oznacza iloczyn zdolności i działalności danego statku rybackiego; w przypadku grupy statków rybackich jest to suma nakładu połowowego wszystkich statków w tej grupie;
- 34) „odpowiedzialne państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie bandery lub państwo członkowskie, którego jurysdykcji podlega obszar, na którym znajduje się dane miejsce hodowli lub tuczu lub tonar.

ROZDZIAŁ II

ŚRODKI ZARZĄDZANIA

Artykuł 6

Warunki dotyczące środków zarządzania rybołówstwem

- Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, aby nakład połowowy jego statków łowczych i tonarów był proporcjonalny do uprawnień do połowów tuńczyka błękitnopłetwego, jakimi dysponuje to państwo członkowskie we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym. Środki przyjęte przez państwa członkowskie obejmują ustanowienie indywidualnych kwot dla ich statków łowczych o całkowitej długości powyżej 24 metrów wymienionych w wykazie upoważnionych statków, o którym mowa w art. 26.
- Każde państwo członkowskie nakłada wymóg, aby statki łowcze natychmiast kierowały się do wyznaczonego przez te państwa portu, jeżeli indywidualna kwota połowowa danego statku zostanie uznana za wyczerpaną, zgodnie z art. 35 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
- Nie zezwala się na operacje czarterowe w odniesieniu do połowów tuńczyka błękitnopłetwego.

Artykuł 7

Przenoszenie nieodłowionych ilości żywych tuńczyków błękitnopłetwych

- Można zezwolić na przenoszenie nieodłowionych ilości żywego tuńczyka błękitnopłetwego z połowów w poprzednich latach w obrębie miejsc hodowli lub tuczu jedynie wówczas, jeżeli państwo członkowskie opracuje wzmocniony system kontroli i zgłosi go Komisji. System ten stanowi integralną część rocznego planu inspekcji państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 14, i obejmuje co najmniej środki określone na podstawie art. 53 i 61.
- Jeżeli przeniesienie jest dozwolone zgodnie z ust. 1, zastosowanie mają następujące litery:
 - do dnia 25 maja każdego roku państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu wypełniają i przedkładają Komisji coroczne deklaracje dotyczące przenoszenia, które obejmują:
 - ilości (wyrażone w kg) oraz liczbę ryb do przeniesienia;
 - rok połowu;
 - przeciętną masę;
 - państwo członkowskie bandery lub CPC;
 - odniesienia do BCD odpowiadającego przenoszonym połowom;
 - nazwę i numer ICCAT miejsca hodowli lub tuczu;

- (vii) numer sadza; oraz
 - (viii) informację o odłowionych ilościach (wyrażonych w kg) po zakończeniu odłowu;
- b) ilości przeniesione na podstawie ust. 1 są umieszczane w oddzielnych sadzach lub szeregu oddzielnych sadzów w miejscu hodowli lub tuczu według roku połowu.
3. Przed rozpoczęciem okresu połowu państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu zapewniają szczegółową ocenę wszelkich ilości żywych tuńczyków błękitnopłetwych przeniesionych po zakończeniu masowych odłowów w miejscach hodowli lub tuczu, które podlegają ich jurysdykcji. W tym celu wszystkie ilości żywego tuńczyka błękitnopłetwego przeniesione z danego roku połowu, w którym przeprowadzono masowy odłów w miejscach hodowli lub tuczu, poddaje się transferowi do innych sadzów, korzystając przy tym z systemów kamer stereoskopowych lub metod alternatywnych, pod warunkiem że zapewniają one taki sam poziom precyzji i dokładności, zgodnie z art. 51. Przez cały czas zapewnia się w pełni udokumentowaną identyfikowalność. Przenoszenie ilości tuńczyka błękitnopłetwego z lat, w których nie przeprowadzono masowego odłowu, podlega corocznej kontroli z zastosowaniem tej samej metody doboru właściwych prób w oparciu o ocenę ryzyka.
4. Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy mające na celu opracowanie wzmocnionego systemu kontroli przenoszenia żywego tuńczyka błękitnopłetwego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 68.

Artykuł 8

Przenoszenie niewykorzystanych kwot

Nie zezwala się na przenoszenie niewykorzystanych kwot.

Artykuł 9

Przenoszenie kwot

1. Przenoszenie kwot między Unią a pozostałymi CPC odbywa się wyłącznie po uzyskaniu uprzedniej zgody zainteresowanych państw członkowskich lub CPC. Komisja powiadamia Sekretariat ICCAT na 48 godzin przed każdym takim przeniesieniem kwot.
2. Zezwala się na przenoszenie kwot w ramach grup narzędzi połowowych, kwot przyłowów i indywidualnych kwot połowowych każdego państwa członkowskiego pod warunkiem, że zainteresowane państwa członkowskie poinformują Komisję o takim przeniesieniu z wyprzedzeniem, tak aby Komisja mogła powiadomić Sekretariat ICCAT zanim dojdzie do przedmiotowego przeniesienia.

Artykuł 10

Odliczanie kwot w przypadku przełowienia

Jeżeli państwa członkowskie przekraczają przydzielone im kwoty i sytuacji tej nie można zaradzić poprzez wymianę kwot zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, zastosowanie mają art. 37 i art. 105 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 11

Roczne plany połowowe

1. Każde państwo członkowskie posiadające kwotę tuńczyka błękitnopłetwego ustanawia roczny plan połowowy. Plan ten zawiera co najmniej następujące informacje dotyczące statków łowczych i tonarów:
 - a) kwoty przydzielone każdej grupie narzędzi, w tym kwoty przyłowu;
 - b) w stosownych przypadkach, opis metody przydzielania kwot i zarządzania nimi;
 - c) środki mające na celu zapewnienie przestrzegania indywidualnych kwot połowowych;
 - d) otwarte okresy połowu dla każdej kategorii narzędzi połowowych;
 - e) informacje o wyznaczonych portach;
 - f) przepisy dotyczące przyłowu; oraz
 - g) liczbę statków łowczych, innych niż statki wykorzystujące włoki denne, o całkowitej długości przekraczającej 24 metry i okrężnicowców upoważnionych do prowadzenia działalności w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

2. Państwa członkowskie, które mają łodzie przybrzeżne upoważnione do połowów tuńczyka błękitnopłetwego, przydzielają tym łodziom określone kwoty sektorowe i uwzględniają ten przydział w swoich planach połowowych. Zawierają również w swoich planach monitorowania, kontroli i inspekcji dodatkowe środki w celu ścisłego monitorowania wykorzystania kwot przez tę flotę. Państwa członkowskie mogą przy użyciu parametrów, o których mowa w ust. 1, upoważnić inną liczbę statków do pełnego wykorzystania ich uprawnień do połowów.

3. Portugalia i Hiszpania mogą przydzielić kwoty sektorowe kliprom tuńczykowym prowadzącym działalność na wodach Unii wokół archipelagów Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich. Te kwoty sektorowe włącza się do rocznych planów połowowych, a w rocznych planach monitorowania, kontroli i inspekcji określa się jasno dodatkowe środki mające na celu monitorowanie wykorzystania tych kwot.

4. Gdy państwa członkowskie przydzielają kwoty sektorowe zgodnie z ust. 2 lub 3, nie stosuje się wymogu minimalnej kwoty wielkości 5 ton określonego w mającym zastosowanie akcie Unii określającym przydział uprawnień do połowów.

5. Zainteresowane państwo członkowskie przedkłada Komisji każdą zmianę rocznego planu połowowego na co najmniej trzy dni robocze przed rozpoczęciem działalności połowowej, której dotyczy zmiana. Komisja przekazuje zmianę do sekretariatu ICCAT na co najmniej jeden dzień roboczy przed rozpoczęciem działalności połowowej, której dotyczy zmiana.

Artykuł 12

Przydział uprawnień do połowów

Zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 przy przydzielaniu udostępnionych im uprawnień do połowów, państwa członkowskie stosują przejrzyste i obiektywne kryteria, między innymi kryteria o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym, oraz dążą do sprawiedliwego podziału kwot krajowych pomiędzy różne segmenty floty, ze szczególnym uwzględnieniem tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, a także do stworzenia zachęt dla unijnych statków rybackich wyposażonych w selektywne narzędzia połowowe lub stosujących techniki połowu o ograniczonym wpływie na środowisko.

Artykuł 13

Roczne plany zarządzania zdolnością połowową

Każde państwo członkowskie posiadające kwotę tuńczyka błękitnopłetwego ustanawia roczny plan zarządzania zdolnością połowową. W planie tym państwo członkowskie dostosowuje liczbę statków łowczych i tonarów w taki sposób, aby zapewnić, by zdolność połowowa była proporcjonalna do uprawnień do połowów przyznanych statkom łowczym i tonarom w danym okresie obowiązywania kwoty. Państwo członkowskie dostosowuje zdolność połowową, stosując parametry określone w mającym zastosowanie akcie Unii określającym przydział uprawnień do połowów. Przy dostosowywaniu zdolności połowowej Unii dla okrężnicowców dopuszcza się maksymalne odchylenie o 20 % w stosunku do zdolności połowowej odniesienia z 2018 r.

Artykuł 14

Roczne plany inspekcji

Każde państwo członkowskie posiadające kwotę tuńczyka błękitnopłetwego ustanawia roczny plan inspekcji w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem. Każde państwo członkowskie przedkłada swój plan Komisji. Każde państwo członkowskie ustanawia swój plan zgodnie z:

- a) celami, priorytetami i procedurami oraz wartościami odniesienia dla działań inspekcyjnych określonymi w indywidualnym programie kontroli i inspekcji w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego, ustanowionym na podstawie art. 95 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
- b) krajowym programem kontroli w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego ustanowionym na podstawie art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 15

Roczne plany zarządzania hodowlą

1. Każde państwo członkowskie posiadające kwotę tuńczyka błękitnopłetwego ustanawia roczny plan zarządzania hodowlą.

2. W rocznym planie zarządzania hodowlą każde państwo członkowskie zapewnia, aby całkowita zdolność wprowadzana i całkowita zdolność w zakresie hodowli były proporcjonalne do szacowanej ilości tuńczyka błękitnopłetwego dostępnej do celów hodowlanych.

3. Państwa członkowskie ograniczają swoją zdolność w zakresie hodowli tuńczyka do całkowitej zdolności w zakresie hodowli zarejestrowanej w „rejestrze miejsc hodowli lub tuczu tuńczyka błękitnopłetwego” ICCAT lub dopuszczonej i zgłoszonej ICCAT w 2018 r.
4. Maksymalna ilość złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego wprowadzana do miejsc hodowli lub tuczu danego państwa członkowskiego jest ograniczona do poziomu ilości wprowadzanych i zarejestrowanych w ICCAT w „rejestrze miejsc hodowli lub tuczu tuńczyka błękitnopłetwego” przez miejsca hodowli lub tuczu tego państwa członkowskiego w latach 2005, 2006, 2007 lub 2008.
5. Jeżeli dane państwo członkowskie musi zwiększyć maksymalną ilość wprowadzanego złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego w co najmniej jednym miejscu hodowli lub tuczu, zwiększenie to musi być proporcjonalne do uprawnień do połowów przydzielonych temu państwu członkowskiemu i do wszelkich przywozów żywego tuńczyka błękitnopłetwego z innego państwa członkowskiego lub innej umawiającej się strony.
6. Państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu zapewniają, aby naukowcy, którym SCRS powierzył zadanie prowadzenia testów mających na celu identyfikację wskaźników wzrostu w trakcie okresu tuczenia, mieli dostęp do miejsc hodowli i tuczu i pomoc w wypełnianiu ich obowiązków.
7. W stosownych przypadkach państwa członkowskie przedkładają Komisji do dnia 15 maja każdego roku zmienione plany zarządzania hodowlą.

Artykuł 16

Przekazywanie rocznych planów

1. Do dnia 31 stycznia każdego roku państwa członkowskie, którym przydzielono kwotę dla tuńczyka błękitnopłetwego, przedkładają Komisji następujące plany:
 - a) roczny plan połowowy dla statków łowczych i tonarów dokonujących połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, ustanowiony zgodnie z art. 11;
 - b) roczny plan zarządzania zdolnością połowową ustanowiony zgodnie z art. 13;
 - c) roczny plan inspekcji ustanowiony zgodnie z art. 14; oraz
 - d) roczny plan zarządzania hodowlą ustanowiony zgodnie z art. 15.
2. Komisja zestawia plany, o których mowa w ust. 1, i wykorzystuje je przy ustanawianiu rocznego planu Unii. Komisja przekazuje roczny plan Unii do Sekretariatu ICCAT do dnia 15 lutego każdego roku w celu omówienia i zatwierdzenia przez ICCAT.
3. W przypadku nieprzedłożenia Komisji przez państwo członkowskie któregośkolwiek z planów, o których mowa w ust. 1, w terminie określonym w tym ustępie, Komisja może podjąć decyzję o przekazaniu sekretariatowi ICCAT planu Unii bez planów danego państwa członkowskiego. Na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego Komisja dąży do uwzględnienia jednego z planów, o których mowa w ust. 1, przedłożonych po terminie określonym w tym ustępie, ale przed upływem terminu przewidzianego w ust. 2. Jeżeli plan przedłożony przez państwo członkowskie nie jest zgodny z przepisami niniejszego rozporządzenia dotyczącymi rocznych planów połowowych, zdolności połowowej, inspekcji i hodowli lub zawiera poważną wadę, która może prowadzić do niezatwierdzenia rocznego planu Unii przez ICCAT, Komisja może podjąć decyzję o przekazaniu rocznego planu Unii do Sekretariatu ICCAT bez planów danego państwa członkowskiego. Komisja jak najszybciej informuje dane państwo członkowskie i dąży do włączenia wszelkich zmienionych planów przedłożonych przez to państwo członkowskie do rocznego planu Unii lub w ramach zmian do rocznego planu Unii, pod warunkiem że te zmienione plany są zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia dotyczącymi rocznych planów połowowych, zdolności połowowej, inspekcji i hodowli.

ROZDZIAŁ III

ŚRODKI TECHNICZNE

Artykuł 17

Okresy połowowe

1. Połowy tuńczyka błękitnopłetwego okrężnicami we wschodniej części Atlantyku i w Morzu Śródziemnym są dozwolone w okresie od dnia 26 maja do dnia 1 lipca każdego roku.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu Cypr i Grecja mogą wnioskować w swoich rocznych planach połowowych, o których mowa w art. 11, aby okrężnicowce pływające pod ich banderą mogły poławiać tuńczyka błękitnopłetwego we wschodniej części Morza Śródziemnego (obszary połowowe FAO 37.3.1 i 37.3.2) od dnia 15 maja do dnia 1 lipca każdego roku.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu Chorwacja może wnioskować w swoim rocznym planie połowowym, o którym mowa w art. 11, aby okrężnicowce pływające pod jej banderą mogły połować tuńczyka błękitnopłetwego w celach hodowlanych na Morzu Adriatyckim (obszar połowowy FAO 37.2.1) od dnia 26 maja do dnia 15 lipca każdego roku.

4. W drodze odstępstwa od ust. 1, jeżeli dane państwo członkowskie przedstawi Komisji dowody, że z powodu warunków pogodowych niektóre z jego okrężnicowców połowujących tuńczyka błękitnopłetwego we wschodniej części Atlantyku i w Morzu Śródziemnym nie były w stanie wykorzystać swoich normalnych dni połowowych w ciągu roku, wówczas to państwo członkowskie może podjąć decyzję, aby – w przypadku pojedynczych okrężnicowców, których dotyczy ta sytuacja – okres połowowy, o którym mowa w ust. 1, przedłużono o odpowiadającą liczbę utraconych dni do maksymalnej liczby 10 dni. Niepodjęcie działań przez odnośne statki, a w przypadku wspólnej operacji połowowej przez wszystkie zaangażowane statki, jest należycie uzasadnione na podstawie komunikatów meteorologicznych i pozycji systemu monitorowania statków (VMS).

5. W okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 maja we wschodniej części Atlantyku i w Morzu Śródziemnym dozwolone są połowy tuńczyka błękitnopłetwego prowadzone przez takłowce do połowów pelagicznych na skalę przemysłową.

6. Państwa członkowskie ustanawiają w swoich rocznych planach połowowych okresy połowowe dla swoich flot, innych niż okrężnicowce i takłowce do połowów pelagicznych na skalę przemysłową.

Artykuł 18

Obowiązek wyładunku

Niniejszy rozdział pozostaje bez uszczerbku dla art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w tym dla wszelkich mających zastosowanie odstępstw od tego artykułu.

Artykuł 19

Minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony

1. Zakazuje się połowu, zatrzymywania na statku, przeładunku, transferu, wyładunku, transportu, składowania, wystawiania lub oferowania do sprzedaży osobników tuńczyka błękitnopłetwego o masie poniżej 30 kg lub o długości ogonowej poniżej 115 cm, w tym również złowionych jako przyłów lub w ramach połowów rekreacyjnych.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 przy następujących połowach minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony tuńczyka błękitnopłetwego wynosi 8 kg lub 75 cm długości ogonowej:

- a) tuńczyk błękitnopłetwy poławiany we wschodnim Atlantyku klipami tuńczykowymi i statkami do połowu wędami holowanymi;
- b) tuńczyk błękitnopłetwy poławiany w Morzu Śródziemnym w ramach tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego świeżych ryb klipami tuńczykowymi, takłowcami i statkami do połowu ręcznego bez wędziska; oraz
- c) tuńczyk błękitnopłetwy poławiany w Morzu Adriatyckim przez statki pływające pod banderą Chorwacji w celach hodowlanych.

3. Specjalne warunki, mające zastosowanie do odstępstwa, o którym mowa w ust. 2, określono w załączniku I.

4. Państwa członkowskie wydają upoważnienie do połowów statkom prowadzącym połowy w ramach odstępstw, o których mowa w pkt 2 i 3 załącznika I. Przedmiotowe statki są wskazane w wykazie statków łowczych, o którym mowa w art. 26.

5. Ryby poniżej minimalnych rozmiarów odniesienia do celów ochrony określonych w niniejszym artykule, które są odrzucane martwe, wlicza się do kwoty danego państwa członkowskiego.

Artykuł 20

Przypadkowe połowy osobników o rozmiarach poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony

1. W drodze odstępstwa od art. 19 ust. 1 wszystkie statki łowcze i tonary prowadzące aktywne połowy tuńczyka błękitnopłetwego mogą dokonać maksymalnie 5 % liczby przypadkowych połowów tuńczyka błękitnopłetwego o masie od 8 do 30 kg lub, alternatywnie, o długości ogonowej 75–115 cm.

2. Odsetek 5 %, o którym mowa w ust. 1, oblicza się na podstawie całkowitego połowu tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymanego na statku lub znajdującego się w tonarze w dowolnym momencie po każdej operacji połowowej.

3. Przypadkowe połowy odlicza się od kwoty państwa członkowskiego odpowiedzialnego za dany statek łowczy lub tonar.

4. Przypadkowe połowy tuńczyka błękitnopłetwego o rozmiarach poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony podlegają przepisom art. 31, 33, 34 i 35.

Artykuł 21

Przyłowy

1. Każde państwo członkowskie przewiduje przyłów tuńczyka błękitnopłetwego w ramach swojej kwoty i informuje o tym Komisję, przedkładając jej plan połowowy.
2. Poziom dozwolonych przyłówów, który nie przekracza 20 % całkowitych połowów na statku na koniec każdego rejsu połowowego, oraz metodyka zastosowana do obliczenia tych przyłówów w odniesieniu do całkowitego połowu na statku są jasno określone w rocznym planie połowowym, o którym mowa w art. 11. Udział procentowy przyłówów może być obliczony według masy lub liczby osobników. Obliczanie według liczby osobników ma zastosowanie wyłącznie do tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych, którymi zarządza ICCAT. Poziom dozwolonych przyłówów dla floty łodzi przybrzeżnych można obliczać w ujęciu rocznym.
3. Wszystkie przyłowy martwego tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymane na statku lub odrzucone odlicza się od kwoty państwa członkowskiego bandery oraz rejestruje i zgłasza Komisji zgodnie z art. 31 i 32.
4. W przypadku państw członkowskich bez kwoty tuńczyka błękitnopłetwego, odpowiednie przyłowy odlicza się od specjalnej unijnej kwoty przyłówów tuńczyka błękitnopłetwego określonej zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE oraz art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
5. Jeżeli całkowita kwota przyznana państwu członkowskiemu została wyczerpana, poławianie tuńczyka błękitnopłetwego przez statki pływające pod banderą tego państwa członkowskiego nie jest dozwolone, a państwo to podejmuje niezbędne środki, aby zapewnić wypuszczenie tuńczyka błękitnopłetwego złowionego jako przyłów. Jeżeli wyczerpano specjalną unijną kwotę przyłówów tuńczyka błękitnopłetwego ustanowioną zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE i art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, nie zezwala się na połowy tuńczyka błękitnopłetwego przez statki pływające pod banderą państw członkowskich nieposiadających kwoty tuńczyka błękitnopłetwego, a państwa te podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia wypuszczenia tuńczyka błękitnopłetwego złowionego jako przyłów. W takich przypadkach przetwarzanie i sprzedaż martwego tuńczyka błękitnopłetwego są zakazane, a wszystkie połowy są rejestrowane. Państwa członkowskie zgłaszają co roku informacje na temat ilości takich złowionych jako przyłów martwych tuńczyków błękitnopłetwych Komisji, która przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.
6. Statki nieprowadzące aktywnie połowów tuńczyka błękitnopłetwego wyraźnie oddzielają wszelkie ilości tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymywane na statku od innych gatunków, aby umożliwić organom kontroli monitorowanie zgodności z niniejszym artykułem. Przyłowy te mogą być wprowadzane do obrotu, o ile towarzyszy im eBCD.

Artykuł 22

Wykorzystywanie środków powietrznych

Zakazane jest wykorzystywanie do poszukiwań tuńczyka błękitnopłetwego wszelkich środków powietrznych, w tym samolotów, śmigłowców lub wszelkiego rodzaju bezałogowych statków powietrznych.

ROZDZIAŁ IV

POŁOWY REKREACYJNE

Artykuł 23

Specjalne kwoty na połowy rekreacyjne

1. Każde państwo członkowskie posiadające kwotę tuńczyka błękitnopłetwego reguluje połowy rekreacyjne, przydzielając na ten cel specjalną kwotę. W kwocie tej uwzględnia się ewentualne ilości martwego tuńczyka błękitnopłetwego, w tym w ramach połowów według zasady „złów i wypuść”. Państwa członkowskie informują Komisję o kwocie przydzielonej na połowy rekreacyjne podczas przedkładania swoich planów połowowych.
2. Połowy martwego tuńczyka błękitnopłetwego zgłasza się i odlicza od kwoty danego państwa członkowskiego.

Artykuł 24

Specjalne warunki dotyczące połowów rekreacyjnych

1. Każde państwo członkowskie posiadające kwotę tuńczyka błękitnopłetwego przydzieloną na połowy rekreacyjne reguluje połowy rekreacyjne, wydając statkom upoważnienia do prowadzenia połowów rekreacyjnych. Na wniosek ICCAT państwa członkowskie udostępniają Komisji wykaz statków do połowów rekreacyjnych, którym przyznano upoważnienie do połowów tuńczyka błękitnopłetwego. Komisja przekazuje ten wykaz ICCAT. Wykaz zawiera następujące informacje dotyczące każdego statku:

- a) nazwę statku;
- b) numer w rejestrze;

- c) numer w rejestrze ICCAT (jeżeli dotyczy);
 - d) wszelkie poprzednie nazwy; oraz
 - e) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres właściciela lub właścicieli oraz operatora lub operatorów.
2. W ramach połowów rekreacyjnych zabrania się połowów, zatrzymywania na statku, przeladunku i wyładunku więcej niż jednego tuńczyka błękitnopłetwego na dany statek dziennie.
3. Zakazuje się wprowadzania do obrotu tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w ramach połowów rekreacyjnych.
4. Każde państwo członkowskie odnotowuje dane dotyczące połowów, w tym masę i, jeżeli jest to możliwe, długość każdego tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w ramach połowów rekreacyjnych, i przekazuje Komisji dane za poprzedni rok do dnia 30 czerwca każdego roku. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.
5. Każde państwo członkowskie podejmuje środki niezbędne, aby w jak największym stopniu zapewnić wypuszczenie żywego tuńczyka błękitnopłetwego, a zwłaszcza młodych osobników złowionych żywych w ramach połowów rekreacyjnych. Każdego tuńczyka błękitnopłetwego wyładowuje się całego, oskrobanego lub wypatroszonego.

Artykuł 25

„Złów, oznakuj i wypuść”

1. W drodze odstępstwa od art. 23 ust. 1 państwa członkowskie zezwalające na połowy według zasady „złów i wypuść” na północno-wschodnim Atlantyku prowadzone wyłącznie w ramach rybołówstwa sportowego mogą zezwolić ograniczonej liczbie statków sportowych na prowadzenie połowów tuńczyka błękitnopłetwego według zasady „złów, oznakuj i wypuść” bez konieczności przyznawania im określonej kwoty. Takie statki działają w ramach projektu naukowego prowadzonego przez instytut badawczy włączony do programu badań naukowych. Wyniki projektu są przekazywane właściwym organom państwa członkowskiego bandery.
2. Statków prowadzących badania naukowe w ramach programu badawczego ICCAT dotyczącego tuńczyka błękitnopłetwego nie uznaje się za prowadzące działania według zasady „złów, oznakuj i wypuść”, o których mowa w ust. 1.
3. Państwa członkowskie, które zezwalają na prowadzenie działań według zasady „złów, oznakuj i wypuść”:
- a) przedkładają opis tych działań i mające zastosowanie środki jako integralną część ich planów połowowych i planów inspekcji, o których mowa w art. 12 i 15;
 - b) ściśle monitorują działalność odnośnych statków w celu zapewnienia przestrzegania przez nie niniejszego rozporządzenia;
 - c) zapewniają, aby działania związane ze znakowaniem i wypuszczaniem były przeprowadzane przez przeszkolony personel w celu zapewnienia wysokiego poziomu przeżywalności osobników; oraz
 - d) przedkładają Komisji, do dnia 30 czerwca każdego roku, coroczne sprawozdanie na temat prowadzonej działalności naukowej. Komisja przekazuje sprawozdanie Sekretariatowi ICCAT na 60 dni przed posiedzeniem SCRS w kolejnym roku.
4. Każdego tuńczyka błękitnopłetwego, który umiera podczas połowów według zasady „złów, oznakuj i wypuść”, zgłasza się i odlicza od kwoty państwa członkowskiego bandery.

ROZDZIAŁ V

ŚRODKI KONTROLI

SEKCJA 1

Wykazy i rejestry statków i tonarów

Artykuł 26

Wykazy i rejestry statków

1. Co roku, na miesiąc przed rozpoczęciem okresu udzielania upoważnień, państwa członkowskie przedkładają Komisji następujące wykazy statków w formacie określonym w ostatniej wersji wytycznych ICCAT w sprawie przedkładania danych i informacji:
- a) wykaz wszystkich statków łowczych upoważnionych do prowadzenia aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego; oraz
 - b) wykaz wszystkich innych statków rybackich wykorzystywanych do celów przemysłowej eksploatacji zasobów tuńczyka błękitnopłetwego.

Komisja przekazuje te informacje Sekretariatowi ICCAT na 15 dni przed rozpoczęciem działalności połowowej, tak aby statki te mogły zostać wprowadzone do prowadzonego przez ICCAT rejestru upoważnionych statków oraz, w stosownych przypadkach, do prowadzonego przez ICCAT rejestru statków o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 20 m upoważnionych do prowadzenia działalności na obszarze objętym konwencją.

2. Podczas roku kalendarzowego statek rybacki może zostać umieszczony w obydwu wykazach, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem, że nie będzie umieszczony w obydwu wykazach jednocześnie.

3. Informacje na temat statków, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), muszą zawierać nazwę statku i numer w unijnym rejestrze floty rybackiej (numer CFR), jak określono w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/218 ⁽²⁰⁾.

4. Komisja nie uznaje przedkładania z mocą wsteczną wykazów, o których mowa w ust. 1.

5. Późniejsze zmiany do wykazów, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się podczas roku kalendarzowego tylko wówczas, gdy udział zgłoszonego statku rybackiego w połowach został uniemożliwiony z uzasadnionych powodów operacyjnych lub ze względu na działanie siły wyższej. W takiej sytuacji zainteresowane państwo członkowskie natychmiast informuje o tym Komisję, dostarczając:

a) szczegółowe informacje dotyczące statku rybackiego lub statków rybackich mających zastąpić dany statek rybacki; oraz

b) wyczerpujący wykaz powodów uzasadniających zastąpienie i wszelkie odpowiednie dokumenty lub informacje potwierdzające.

6. Komisja w razie potrzeby zmienia w ciągu roku informacje na temat statków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przekazując aktualne informacje Sekretariatowi ICCAT zgodnie z art. 7 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/2403.

Artykuł 27

Upoważnienia do połowów dla statków

1. Państwa członkowskie wydają upoważnienia do połowów statkom wymienionym w jednym z wykazów, o których mowa w art. 26 ust. 1 i 5. Upoważnienia do połowów zawierają co najmniej informacje określone w załączniku VII i są wydawane w formacie określonym w tym załączniku. Państwa członkowskie dopilnowują, aby informacje zawarte w upoważnieniu do połowów były dokładne i zgodne z niniejszym rozporządzeniem.

2. Bez uszczerbku dla art. 21 ust. 6, unijne statki rybackie niewpisane do rejestru ICCAT, o którym mowa w art. 26 ust. 1, nie są upoważnione do poławiania, zatrzymywania na statku, dokonywania przeładunku, transportu, transferu, przetwarzania ani wylądunku tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

3. Jeżeli indywidualna kwota przypisana danemu statkowi zostaje wyczerpana, państwo członkowskie bandery cofa upoważnienie do połowów tuńczyka błękitnopłetwego wydane temu statkowi i może zażądać, aby statek natychmiast skierował się do portu wyznaczonego przez to państwo.

Artykuł 28

Wykazy i rejestry tonarów upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego

1. Każde państwo członkowskie przedkłada Komisji, jako część swojego planu połowowego, wykaz tonarów upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym. Komisja przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT, tak aby tonary mogły zostać wpisane do prowadzonego przez ICCAT rejestru tonarów upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego.

2. Państwa członkowskie wydają upoważnienia do połowów tonarom wymienionym w wykazie, o którym mowa w ust. 1. Upoważnienia do połowów zawierają co najmniej informacje określone w załączniku VII i są wydawane w formacie określonym w tym załączniku. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje zawarte w upoważnieniu do połowów były dokładne i zgodne z niniejszym rozporządzeniem.

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/218 z dnia 6 lutego 2017 r. w sprawie rejestru floty rybackiej UE (Dz.U. L 34 z 9.2.2017, s. 9).

3. Nie uznaje się za upoważnione do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym tonarów Unii, które nie zostały wpisane do prowadzonego przez ICCAT rejestru tonarów upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego. Zabrania się zatrzymywania na statku, transferu, umieszczania w sadzu lub wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego złowionego przy użyciu tych tonarów.

4. Państwo członkowskie bandery cofa upoważnienie do połowów tuńczyka błękitnopłetwego wydane tonarom wówczas, gdy kwota im przypisana zostaje uznana za wyczerpaną.

Artykuł 29

Informacje dotyczące operacji połowowych

1. Do dnia 15 lipca każdego roku każde państwo członkowskie przedkłada Komisji szczegółowe informacje na temat połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w poprzednim roku. Komisja przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT do dnia 31 lipca każdego roku. Informacje te obejmują:

- a) nazwę i numer ICCAT każdego statku łowczego;
- b) okres upoważnienia lub upoważnień dla każdego statku łowczego;
- c) całkowite połowy każdego statku łowczego, również w przypadku połowów o wyniku zerowym, w całym okresie obowiązywania upoważnienia lub upoważnień;
- d) całkowitą liczbę dni, podczas których każdy statek łowczy dokonywał połowów we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w całym okresie obowiązywania upoważnienia lub upoważnień; oraz
- e) całkowity połów poza okresem obowiązywania upoważnienia (przyłowy).

2. Państwa członkowskie przedkładają Komisji następujące informacje dotyczące statków rybackich pływających pod ich banderą, które nie były upoważnione do prowadzenia aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, ale które złowiły tuńczyka błękitnopłetwego jako przyłów:

- a) nazwę i numer ICCAT lub, jeżeli statek nie jest wpisany do rejestru ICCAT, numer statku w krajowym rejestrze; oraz
- b) całkowity połów tuńczyka błękitnopłetwego.

3. Każde państwo członkowskie zgłasza Komisji wszelkie informacje dotyczące wszystkich statków niepodlegających ust. 1 i 2, ale co do których wiadomo lub zakłada się, że dokonywały połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym. Komisja przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT natychmiast po ich uzyskaniu.

Artykuł 30

Wspólne operacje połowowe

1. Jakakolwiek wspólna operacja połowowa tuńczyka błękitnopłetwego jest dozwolona tylko wówczas, gdy uczestniczące statki są upoważnione przez państwo członkowskie lub państwa członkowskie bandery. Aby uzyskać upoważnienie, każdy okrężnicowiec musi być wyposażony w sprzęt do połowów tuńczyka błękitnopłetwego, posiadać indywidualną kwotę oraz wypełniać obowiązki sprawozdawcze określone w art. 32.

2. Kwota przydzielona na rzecz wspólnej operacji połowowej jest równa sumie kwot przydzielonych okrężnicowcom uczestniczącym w operacji.

3. Unijne okrężnicowce nie angażują się we wspólne operacje połowowe z okrężnicowcami innych CPC.

4. Wniosek o upoważnienie do uczestnictwa we wspólnej operacji połowowej określono w załączniku IV. Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu uzyskania następujących informacji od swojego okrężnicowca lub swoich okrężnicowców biorących udział we wspólnej operacji połowowej:

- a) okres, w odniesieniu do którego złożono wniosek o upoważnienie do uczestnictwa we wspólnej operacji połowowej;
- b) tożsamość zaangażowanych operatorów;
- c) indywidualne kwoty statków;
- d) klucz przydziału połowów pomiędzy statki rybackie; oraz
- e) informacje na temat docelowych miejsc hodowli lub tuczu.

5. Co najmniej 10 dni przed rozpoczęciem wspólnej operacji połowowej każde państwo członkowskie przedkłada Komisji informacje, o których mowa w ust. 4, w formacie określonym w załączniku IV. Komisja przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT i do państwa członkowskiego bandery pozostałych statków rybackich biorących udział we wspólnej operacji połowowej co najmniej 5 dni przed rozpoczęciem operacji.

6. W przypadku działania siły wyższej terminy określone w ust. 5 nie mają zastosowania w odniesieniu do informacji dotyczących docelowych miejsc hodowli lub tuczu. W takim przypadku państwa członkowskie przedkładają Komisji zaktualizowane informacje tak szybko, jak to możliwe, wraz z opisem okoliczności składających się na działanie siły wyższej. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.

SEKCJA 2

Rejestrowanie połowów

Artykuł 31

Wymogi rejestracyjne

1. Kapitanowie unijnych statków łowczych utrzymują dziennik połowowy operacji zgodnie z art. 14, 15, 23 i 24 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz sekcją A załącznika II do niniejszego rozporządzenia.
2. Kapitanowie unijnych holowników, statków pomocniczych rybołówstwa i statków przetwórci rejestrują swoją działalność zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II sekcja B, C i D.

Artykuł 32

Raporty połowowe przesyłane przez kapitanów i operatorów tonarów

1. Kapitanowie unijnych statków łowczych prowadzących aktywne połowy przesyłają swoim państwom członkowskim banderyienne raporty połowowe przez cały okres, w którym mogą prowadzić połowy tuńczyka błękitnopłetwego. Raporty te nie są obowiązkowe dla statków znajdujących się w porcie, chyba że uczestniczą we wspólnej operacji połowowej. Dane w raportach pochodzą z dzienników połowowych i obejmują datę, godzinę, miejsce (szerokość i długość geograficzną) oraz masę i liczbę osobników tuńczyka błękitnopłetwego złowionych w obszarze objętym konwencją, w tym wypuszczeń i odrzutów martwych ryb. Kapitanowie przesyłają raporty w formacie określonym w załączniku III lub w formacie wymaganym przez dane państwo członkowskie.
2. Kapitanowie okrężnicowców składająienne raporty połowowe, o których mowa w ust. 1, dotyczące poszczególnych operacji połowowych, także w przypadku operacji o zerowym wyniku połowów. Kapitan statku lub jego upoważnieni przedstawiciele przesyłają jego państwu członkowskiemu banderyienne raporty za poprzedni dzień do godziny 9.00 GMT następnego dnia.
3. Operatorzy tonarów lub ich upoważnieni przedstawiciele prowadzący aktywne połowy tuńczyka błękitnopłetwego sporządzająienne raporty i przesyłają je swoim państwom członkowskim banderyienne w ciągu 48 godzin przez cały okres, w którym są upoważnieni do połowów tuńczyka błękitnopłetwego. Raporty te zawierają numer tonara w rejestrze ICCAT, datę i godzinę połowu, masę i liczbę złowionych osobników tuńczyka błękitnopłetwego, w tym w przypadku połowów zerowych, wypuszczenia i odrzuty martwych ryb. Kapitanowie przesyłają te informacje w formacie określonym w załączniku III.
4. Kapitanowie statków łowczych innych niż okrężnicowce przekazują państwom członkowskim banderyienne raporty, o których mowa w ust. 1, do wtorku do godziny 12.00 GMT za poprzedni tydzień kończący się w niedzielę.

SEKCJA 3

Wyladunki i przeładunki

Artykuł 33

Wyznaczone porty

1. Każde państwo członkowskie, któremu przydzielono kwotę tuńczyka błękitnopłetwego, wyznacza porty, w których zezwala się na operacje wyladunku lub przeładunku tuńczyka błękitnopłetwego. Informacje o wyznaczonych portach zamieszcza się w rocznym planie połowowym, o którym mowa w art. 11. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o wszelkich zmianach w informacjach dotyczących wyznaczonych portów. Komisja bezzwłocznie przekazuje te informacje Sekretariatowi ICCAT.

2. Aby port został uznany za wyznaczony port, państwo członkowskie portu zapewnia spełnienie następujących warunków:

- a) ustalone zostały pory wyładunku i przeładunku;
- b) ustalone zostały miejsca wyładunku i przeładunku; oraz
- c) ustanowione zostały procedury inspekcji i nadzoru zapewniające objęcie inspekcją wszystkich pór wyładunku i przeładunku oraz wszystkich miejsc wyładunku i przeładunku zgodnie z art. 35.

3. Zabrania się wyładunku lub przeładunku ze statków łowczych, a także statków przetwórci i statków pomocniczych, wszelkich ilości tuńczyka błękitnopłetwego złowionego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w miejscach innych niż porty wyznaczone przez CPC i państwa członkowskie. W drodze wyjątku, martwe tuńczyki błękitnopłetwe, odłowione z tonara lub sadza, mogą być przewożone przez statek pomocniczy na statek przetwórci, o ile taki transport odbywa się w obecności organu kontroli.

Artykuł 34

Upřednie powiadomienie o wyładunku

1. Do kapitanów unijnych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 12 metrów wymienionych w wykazie statków, o którym mowa w art. 26 niniejszego rozporządzenia, ma zastosowanie art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Właściwym organom państwa członkowskiego (w tym państwa członkowskiego bandery) lub CPC, z których portów lub urzędzeń wyładunkowych zamierzają oni skorzystać, przesyła się upřednie powiadomienie na podstawie art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

2. Na co najmniej cztery godziny przed przewidywanym czasem przybycia do portu kapitanowie unijnych statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 metrów, w tym statków przetwórci i statków pomocniczych, figurujących w wykazie statków, o którym mowa w art. 26, lub przedstawiciele takich statków, przekazują właściwym organom państwa członkowskiego (w tym państwa członkowskiego bandery) lub CPC, z którego portów lub urzędzeń wyładunkowych zamierzają skorzystać, co najmniej następujące informacje:

- a) przewidywany czas przybycia;
- b) szacunkową ilość tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymaną na statku;
- c) informacje dotyczące obszaru geograficznego, w którym dokonano połowów;
- d) oznakę rybacką i nazwę statku rybackiego.

3. W przypadku gdy państwa członkowskie są upoważnione na mocy obowiązującego prawa unijnego do stosowania okresu powiadomienia krótszego niż okres czterech godzin przed przewidywanym czasem przybycia, informacje o szacunkowych ilościach tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymanego na statku mogą zostać przekazane w tym obowiązującym okresie powiadomienia przed przybyciem. Jeżeli łowiska znajdują się mniej niż cztery godziny od portu, szacunkowa ilość tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymanego na statku może zostać zmieniona w dowolnym momencie przed przybyciem.

4. Organy państwa członkowskiego portu prowadzą rejestr wszystkich upřednich powiadomień dla bieżącego roku.

5. Wszystkie wyładunki na terenie Unii są kontrolowane przez odpowiednie organy kontroli państwa członkowskiego portu, a pewien odsetek poddaje się inspekcji na podstawie systemu oceny ryzyka obejmującego kwotę, wielkość floty i nakład połowowy. Pełne dane takiego systemu kontroli przyjętego przez każde państwo członkowskie zostają wyszczególnione w rocznym planie inspekcji, o którym mowa w art. 14.

6. W ciągu 48 godzin od zakończenia wyładunku kapitanowie unijnego statku łowczego o dowolnej długości całkowitej przedkładają właściwym organom państwa członkowskiego lub CPC, w którym ma miejsce wyładunek, i państwu członkowskiemu bandery deklarację wyładunkową. Kapitan unijnego statku łowczego jest odpowiedzialny za kompletność i dokładność deklaracji i poświadcza je. W deklaracji wyładunkowej określa się co najmniej wyładowane ilości tuńczyków błękitnopłetwych oraz obszar, na którym zostały one złowione. Wszystkie wyładowane połowy należy ważyć. Organy państwa członkowskiego portu przekazują sprawozdanie z wyładunku organom państwa bandery lub CPC w ciągu 48 godzin po zakończeniu wyładunku.

Artykuł 35

Przeładunki

1. Unijnym statkom rybackim, które przewożą tuńczyka błękitnopłetwego, lub statkom państw trzecich na wodach unijnych zabrania się przeładunku na morzu niezależnie od okoliczności.
2. Bez uszczerbku dla art. 52 ust. 2 i 3, art. 54 i art. 57 rozporządzenia (UE) 2017/2107, statki rybackie dokonują przeładunku połowów tuńczyka błękitnopłetwego wyłącznie w wyznaczonych portach, o których mowa w art. 33 niniejszego rozporządzenia.
3. Kapitan statku rybackiego, na który dokonuje się przeładunku, lub przedstawiciel kapitana przekazuje właściwym organom państwa portu na co najmniej 72 godziny przed przewidywaną godziną przybycia do portu, informacje wymienione w formularzu deklaracji przeładunkowej określonym w załączniku V. Każdy przeładunek wymaga uprzedniego zezwolenia ze strony państwa członkowskiego bandery lub CPC bandery danego statku rybackiego dokonującego przeładunku. Ponadto kapitan statku dokonującego przeładunku informuje w momencie przeładunku państwo członkowskie bandery lub CPC bandery o terminach wymaganych na podstawie załącznika V.
4. Państwo członkowskie portu przeprowadza inspekcję statku, na który dokonuje się przeładunku, w chwili jego przybycia i sprawdza ilości i dokumentację związaną z operacją przeładunku.
5. Kapitanowie unijnych statków rybackich uczestniczących w operacjach przeładunkowych wypełniają deklarację przeładunkową ICCAT i przekazują ją państwom członkowskim bandery w ciągu 15 dni po zakończeniu przeładunku. Kapitanowie statków rybackich dokonujących przeładunku wypełniają deklarację przeładunkową ICCAT zgodnie z załącznikiem V. Deklaracja przeładunkowa zawiera numer referencyjny eBCD w celu ułatwienia kontroli krzyżowej danych w niej zawartych.
6. Państwo członkowskie portu przesyła dane dotyczące przeładunku organowi państwa członkowskiego bandery lub CPC statku rybackiego dokonującego przeładunku w ciągu 5 dni po zakończeniu przeładunku.
7. Wszystkie przeładunki są poddawane inspekcji przez właściwe organy państwa członkowskiego wyznaczonego portu.

SEKCJA 4

Obowiązki w zakresie sprawozdawczości

Artykuł 36

Tygodniowe raporty dotyczące ilości

Każde państwo członkowskie przedkłada Komisji tygodniowe raporty połowowe. Raporty te zawierają dane wymagane na mocy art. 32 w odniesieniu do tonarów, okrężnicowców i innych statków łowczych. Informacje są uporządkowane według rodzajów narzędzi. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.

Artykuł 37

Informacje o wyczerpaniu kwoty

1. Oprócz spełnienia wymogów, o których mowa w art. 34 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, każde państwo członkowskie niezwłocznie informuje Komisję, gdy wykorzystanie kwoty przyznanej danej grupie narzędzi osiągnie 80 %.
2. Oprócz spełnienia wymogów, o których mowa w art. 35 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, każde państwo członkowskie informuje Komisję, jeżeli kwotę przyznaną danej grupie narzędzi lub wspólnej operacji połowowej lub okrężnicowcowi uznaje się za wyczerpaną. Do informacji załącza się urzędowe dokumenty potwierdzające wstrzymanie prowadzenia połowów lub wezwanie do portu, wydane przez państwo członkowskie dla floty, grupy narzędzi, wspólnej operacji połowowej lub statków o indywidualnych kwotach, wskazujące wyraźnie datę i czas zakończenia połowów.
3. Komisja powiadamia Sekretariat ICCAT o datach wyczerpania unijnej kwoty tuńczyka błękitnopłetwego.

SEKCJA 5

Programy obecności obserwatorów

Artykuł 38

Krajowy program obecności obserwatorów

1. W odniesieniu do statków rybackich i tonarów prowadzących aktywne połowy tuńczyka błękitnopłetwego każde państwo członkowskie zapewnia, aby rozmieszczenie obserwatorów krajowych wyposażonych w urzędowy dokument identyfikacyjny obejmowało co najmniej:
 - a) 20 % aktywnych trawlerów do połowów pelagicznych (ponad 15 metrów);

- b) 20 % aktywnych taklowców (ponad 15 metrów);
- c) 20 % aktywnych kliprów tuńczykowych (ponad 15 metrów);
- d) 100 % holowników;
- e) 100 % operacji odławiania z tonarów.

Państwa członkowskie, w których do kategorii wymienionych w akapicie pierwszym lit. a), b) i c) należy mniej niż pięć statków łowczych upoważnionych do prowadzenia aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego zapewniają, aby rozmieszczenie obserwatorów krajowych obejmowało co najmniej 20 % czasu, w którym statki te prowadzą aktywny połów tuńczyka błękitnopłetwego.

2. Zadania obserwatora krajowego polegają w szczególności na:

- a) monitorowaniu przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia przez statki rybackie i tonary;
- b) rejestrowaniu działalności połowowej i przekazywaniu dotyczących jej raportów zawierających następujące informacje:
 - (i) ilość dokonanego połowu (w tym przyłowy) oraz oznaczenie połowu (osobniki zatrzymane na statku lub odrzucone martwe lub żywe);
 - (ii) długość i szerokość geograficzną obszaru połowu;
 - (iii) pomiar nakładu (tj. liczba zaciągów, liczba haczyków itd.) zgodnie z definicją ICCAT w Podręczniku terenowym w zakresie narzędzi połowowych;
 - (iv) datę połowu;
- c) weryfikacji wpisów w dzienniku pokładowym;
- d) obserwacji i odnotowywaniu statków, które mogą prowadzić połowy niezgodnie ze środkami ochrony ICCAT.

3. Oprócz zadań, o których mowa w ust. 2, krajowi obserwatorzy prowadzą prace naukowe, w tym gromadzą niezbędne dane w oparciu o wytyczne SCRS.

4. Dane i informacje zgromadzone w ramach programu obecności obserwatorów każdego państwa członkowskiego są przekazywane Komisji. Komisja przekazuje te dane i informacje do SCRS lub do Sekretariatu ICCAT, stosownie do przypadku.

5. Do celów ust. 1–3 każde państwo członkowskie zapewnia:

- a) reprezentatywny zasięg czasowo-przestrzenny w celu zapewnienia, aby Komisja otrzymywała stosowne i odpowiednie dane i informacje dotyczące połowu, nakładu oraz innych aspektów naukowych i dotyczących zarządzania, z uwzględnieniem cech szczególnych flot i rybołówstwa;
- b) rzetelne protokoły gromadzenia danych;
- c) właściwe przeszkolenie i zatwierdzenie obserwatorów przed ich rozmieszczeniem;
- d) możliwie minimalne zakłócenie działalności statków rybackich i tonarów dokonujących połowów na obszarze obowiązywania konwencji.

Artykuł 39

Program obecności obserwatorów regionalnych ICCAT

- 1. Państwa członkowskie zapewniają skuteczne wdrożenie programu obecności obserwatorów regionalnych ICCAT określonego w niniejszym artykule i w załączniku VIII.
- 2. Państwa członkowskie zapewniają obecność obserwatora regionalnego ICCAT:
 - a) na wszystkich okrężnicowcach upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego;
 - b) podczas transferu tuńczyka błękitnopłetwego z okrężnicowców;
 - c) podczas transferu tuńczyka błękitnopłetwego z tonarów do sadzów wykorzystywanych w transporcie;
 - d) podczas transferu tuńczyka błękitnopłetwego między miejscami hodowli lub tuczu;
 - e) podczas umieszczania w sadzach tuńczyka błękitnopłetwego w miejscach hodowli lub tuczu;

- f) podczas odławiania tuńczyka błękitnopłetwego w miejscach hodowli lub tuczu; oraz
- g) podczas wypuszczania tuńczyka błękitnopłetwego z sadzów wykorzystywanych w hodowli do morza.
3. Okrężnicowce bez obserwatora regionalnego ICCAT nie są upoważnione do prowadzenia połowów tuńczyka błękitnopłetwego.
4. Państwa członkowskie zapewniają, aby każdemu z miejsc hodowli lub tuczu przydzielany był jeden obserwator regionalny ICCAT na cały okres operacji umieszczania w sadzach. W przypadku działania siły wyższej i po potwierdzeniu przez państwo członkowskie, w którym prowadzona jest hodowla lub tucz, tych okoliczności, które stanowią siłę wyższą, jeden obserwator regionalny ICCAT może obsługiwać więcej niż jedno miejsce hodowli lub tuczu w celu zagwarantowania ciągłości działalności hodowlanej, jeżeli zapewni się należyte wypełnienie zadań obserwatora. Państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu żąda jednak natychmiastowego przydzielenia dodatkowego obserwatora regionalnego.
5. Zadania obserwatorów regionalnych ICCAT polegają w szczególności na:
- a) obserwacji i monitorowaniu połowów i działalności hodowlanej zgodnie ze stosownymi środkami ICCAT w zakresie ochrony i zarządzania, w tym poprzez dostęp do obrazów z kamer stereoskopowych w momencie umieszczania w sadzach, który umożliwia pomiar długości i oszacowanie odpowiedniej masy;
- b) podpisywaniu deklaracji transferu ICCAT i BCD, jeżeli informacje w nich zawarte są zgodne z ich obserwacjami. W przeciwnym razie obserwator regionalny ICCAT zaznacza swoją obecność w deklaracjach transferu ICCAT i w BCD oraz podaje powody sporu, powołując się w szczególności na zasady lub procedury, których nie przestrzegano;
- c) prowadzeniu wymaganych przez ICCAT prac naukowo-badawczych takich jak gromadzenie próbek, na podstawie wytycznych SCRS.
6. Kapitanowie, załoga i operatorzy miejsc hodowli i tuczu, tonarów oraz operatorzy statków nie mogą utrudniać obserwatorom regionalnym wykonywania obowiązków, zastraszać ich, ingerować w wykonywanie tych obowiązków ani wpływać na nich w żaden inny sposób.

SEKCJA 6

Operacje transferu

Artykuł 40

Zezwolenie na transfer

1. Przed każdą operacją transferu kapitan statku łowczego lub holownika lub przedstawiciele kapitana lub operator miejsca hodowli lub tuczu lub tonara, z którego przedmiotowy transfer pochodzi, przekazuje państwu członkowskiemu bandery lub państwu członkowskiemu odpowiedzialnemu za miejsce hodowli lub tuczu lub tonar uprzednie powiadomienie o transferze, w którym określono:
- a) nazwę statku łowczego, miejsca hodowli lub tuczu lub tonara i numer w rejestrze ICCAT;
- b) przewidywany czas transferu;
- c) szacunkową ilość tuńczyka błękitnopłetwego, którego dotyczy transfer;
- d) informacje na temat położenia (szerokość/długość geograficzną) miejsca transferu i numery identyfikacyjne sadzów;
- e) nazwę holownika, liczbę holowanych sadzów i w stosownych przypadkach numer w rejestrze ICCAT; oraz
- f) docelowy port, docelowe miejsce hodowli lub tuczu lub docelowy sadz tuńczyka błękitnopłetwego.
2. Do celów ust. 1 państwa członkowskie przydzielają każdemu z sadzów przeznaczonych do transportu niepowtarzalny numer. Jeżeli zachodzi potrzeba wykorzystania kilku sadzów, aby dokonać transferu połowu odpowiadającego jednej operacji połowowej, wymagana jest tylko jedna deklaracja transferu ICCAT, ale w deklaracji tej odnotowuje się numer każdego z sadzów wykorzystanych do celów transportu, z wyraźnym wskazaniem ilości tuńczyka błękitnopłetwego transportowanego w każdym sadzu.
3. Numery sadzów są nadawane na podstawie systemu niepowtarzalnej numeracji, obejmującego co najmniej kod alpha-3 odpowiadający państwu członkowskiemu, w którym prowadzona jest hodowla lub tucz, a następnie trzy cyfry. Niepowtarzalne numery sadzów są stałe i nie mogą być przenoszone z jednego sadza na drugi.

4. Państwo członkowskie, któremu przesłano powiadomienie o transferze zgodnie z ust. 1, przydziela każdej operacji transferu numer zezwolenia i przekazuje go kapitanowi statku rybackiego lub, w stosownych przypadkach, operatorowi tonara lub miejsca hodowli lub tuczu. Numer zezwolenia obejmuje trzyliterowy kod państwa członkowskiego, cztery cyfry oznaczające rok i trzy litery wskazujące czy zezwolenia udzielono (AUT) czy odmówiono (NEG), a następnie numery porządkowe.
5. Państwo członkowskie, któremu przesłano powiadomienie o transferze zgodnie z ust. 1, zezwala lub odmawia udzielenia zezwolenia na transfer w ciągu 48 godzin od złożenia uprzedniego powiadomienia o transferze. Operacji transferu nie można rozpocząć przed uzyskaniem zezwolenia.
6. Zezwolenie na transfer nie przesądza o zatwierdzeniu operacji umieszczania w sadzach.

Artykuł 41

Odmowa zezwolenia na transfer i wypuszczenie tuńczyka błękitnopłetwego

1. Państwo członkowskie, któremu uprzednio przesłano powiadomienie o transferze zgodnie z art. 40 ust. 1 odmawia udzielenia zezwolenia na transfer, jeżeli po otrzymaniu uprzedniego zawiadomienia o transferze uznaje, że:
 - a) statek łowczy lub tonar, który zgłosił połów ryb, nie dysponuje wystarczającą kwotą;
 - b) ilość ryb nie została właściwie zgłoszona przez statek łowczy lub tonar lub nie została zatwierdzona do umieszczenia w sadzach;
 - c) statek łowczy, który zgłosił połów ryb, nie posiadał ważnego upoważnienia do połowów tuńczyka błękitnopłetwego wydanego zgodnie z art. 27; lub
 - d) holownik zgłoszony jako przyjmujący transfer ryb nie jest zarejestrowany w prowadzonym przez ICCAT rejestrze innych statków rybackich, o którym mowa w art. 26, lub nie jest wyposażony we w pełni funkcjonujący VMS lub równoważne urządzenie lokacyjne.
2. Jeżeli państwo członkowskie, któremu przesłano powiadomienie o transferze zgodnie z art. 40 ust. 1 odmawia transferu, wydaje natychmiast nakaz wypuszczenia ryb kapitanowi statku łowczego lub holownika lub, w stosownych przypadkach, informuje operatora tonara lub miejsca hodowli lub tuczu, że nie udzielono zezwolenia na transfer i nakazuje im wypuszczenie ryb do morza zgodnie z załącznikiem XII.
3. W przypadku awarii technicznej systemu VMS podczas transportu do miejsca hodowli lub tuczu, dany holownik zastępuje się innym holownikiem, który dysponuje w pełni funkcjonującym VMS, lub instaluje się lub wykorzystuje nowy, sprawny VMS najszybciej jak to możliwe i nie później niż w ciągu 72 godzin po tej awarii technicznej. Ten okres 72 godzin może zostać wyjątkowo przedłużony w przypadku działania siły wyższej lub wystąpienia uzasadnionych ograniczeń operacyjnych. O awarii technicznej natychmiast powiadamia się Komisję, która informuje Sekretariat ICCAT. Od momentu wykrycia awarii technicznej do momentu jej usunięcia, co cztery godziny kapitan lub przedstawiciel kapitana przekazuje organom kontrolnym państwa członkowskiego bandery aktualne współrzędne geograficzne statku rybackiego za pomocą odpowiednich środków telekomunikacji.

Artykuł 42

Deklaracja transferu ICCAT

1. Na koniec operacji transferu kapitan statku łowczego lub holownika, lub operator miejsca hodowli lub tuczu lub tonara wypełnia i przekazuje odpowiedzialnemu państwu członkowskiemu deklarację transferu ICCAT zgodnie ze wzorem określonym w załączniku VI.
2. Organy państwa członkowskiego odpowiedzialnego za statek rybacki, miejsce hodowli lub tuczu lub tonar, z których przedmiotowy transfer pochodzi, numerują formularze deklaracji transferu ICCAT. Numer formularza deklaracji transferu ICCAT obejmuje trzyliterowy kod państwa członkowskiego, po którym umieszczane są cztery cyfry oznaczające rok i trzycyfrowy numer porządkowy, po którym umieszczane są trzy litery ITD (MS-20**/xxx/ITD).
3. Oryginał deklaracji transferu ICCAT towarzyszy transferowi ryb. Kopię deklaracji przechowuje statek łowczy lub tonar oraz holowniki.
4. Kapitanowie statków prowadzących operacje transferu rejestrują swoją działalność zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II.
5. Informacje dotyczące martwych ryb rejestruje się zgodnie z procedurami określonymi w załączniku XIII.

*Artykuł 43***Monitorowanie za pomocą kamery wideo**

1. Kapitan statku łowczego lub holownika lub operator miejsca hodowli lub tuczu lub tonara zapewnia monitorowanie transferu za pomocą kamery wideo umieszczonej w wodzie w celu sprawdzenia liczby ryb, które podlegają transferowi. Rejestrację za pomocą kamery wideo przeprowadza się zgodnie z minimalnymi normami i procedurami określonymi w załączniku X.
2. W przypadku gdy SCRS zwraca się do Komisji o dostarczenie kopii nagrań wideo, państwa członkowskie przekazują te kopie Komisji, która przekazuje je SCRS.

*Artykuł 44***Weryfikacja przez obserwatorów regionalnych ICCAT oraz prowadzenie postępowań wyjaśniających**

1. Obserwatorzy regionalni ICCAT obecni na statku łowczym lub przy tonarze, jak wskazano w art. 39 i załączniku VIII:
 - a) zapisują i składają raporty z prowadzonych działań związanych z transferem;
 - b) obserwują i szacują transferowane połowy; oraz
 - c) weryfikują wpisy dokonane w uprzednim zezwoleniu na transfer, o którym mowa w art. 40, oraz w deklaracji transferu ICCAT, o której mowa w art. 42.
2. W przypadku gdy liczba osobników tuńczyka błękitnopłetwego według szacunków obserwatora regionalnego ICCAT, odpowiednich organów kontroli lub kapitana statku łowczego lub holownika, lub przez operatora tonara lub miejsca hodowli lub tuczu, różni się o ponad 10 %, odpowiedzialne za nich państwo członkowskie wszczyna postępowanie wyjaśniające. Takie postępowanie wyjaśniające zostaje zakończone przed umieszczeniem ryb w sadzach w miejscach hodowli lub tuczu, a w każdym przypadku w ciągu 96 godzin od rozpoczęcia postępowania wyjaśniającego, z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej. Do czasu otrzymania wyników postępowania wyjaśniającego nie przeprowadza się operacji umieszczania w sadzach ani nie zatwierdza się odpowiedniej sekcji BCD.
3. Jednakże w przypadku, gdy niewystarczająca jakość lub ostrość nagrania wideo uniemożliwiają oszacowanie ilości objętych transferem, kapitan statku lub operator miejsca hodowli lub tuczu lub tonara może wystąpić do organów odpowiedzialnego państwa członkowskiego o zgodę na przeprowadzenie nowej operacji transferu i dostarczenie obserwatorowi regionalnemu ICCAT odpowiedniego nagrania wideo. Jeżeli taki dobrowolny transfer kontrolny nie zostaje przeprowadzony z wynikiem zadowalającym, odpowiedzialne państwo członkowskie wszczyna postępowanie wyjaśniające. Jeżeli po zakończeniu tego postępowania wyjaśniającego zostanie potwierdzone, że jakość lub przejrzystość materiału wideo jest niewystarczająca do oszacowania ilości transferowanych, organy kontrolne odpowiedzialnego państwa członkowskiego nakazują przeprowadzenie jeszcze jednej kontrolnej operacji transferu i przekazują odpowiedni zapis wideo obserwatorowi regionalnemu ICCAT. Nowe transfery przeprowadza się jako transfery kontrolne do czasu, gdy jakość nagrań wideo jest taka, że pozwoli na oszacowanie ilości transferowanych.
4. Bez uszczerbku dla weryfikacji przeprowadzanych przez inspektorów, obserwatorzy regionalni ICCAT podpisują deklarację transferu ICCAT tylko wówczas, gdy ich obserwacje są zgodne ze środkami ICCAT w zakresie ochrony i zarządzania, a informacje zawarte w deklaracji transferu ICCAT są zgodne z ich obserwacjami, i obejmują odpowiednie nagranie wideo, zgodnie z wymogami ust. 1, 2 i 3. Obserwatorzy ICCAT sprawdzają również, czy deklaracja transferu ICCAT została przekazana odpowiednio: kapitanowi holownika lub operatorowi miejsca hodowli lub tuczu lub przedstawicielowi tonara. Jeśli obserwatorzy ICCAT nie zgadzają się z informacjami zawartymi w deklaracji transferu ICCAT, zaznaczają swoją obecność w deklaracjach transferu ICCAT i w BCD oraz podają powody sporu, powołując się w szczególności na zasady lub procedury, których nie przestrzegano.
5. Na koniec operacji transferu kapitan statku łowczego lub holownika, lub operator miejsca hodowli lub tuczu lub tonara wypełnia i przekazuje odpowiedzialnemu państwu członkowskiemu deklarację transferu ICCAT zgodnie ze wzorem określonym w załączniku VI. Państwa członkowskie przekazują deklarację transferu ICCAT Komisji.

*Artykuł 45***Akty wykonawcze**

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające operacyjne procedury stosowania niniejszej sekcji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 68.

SEKCJA 7

Umieszczanie w sadzach

Artykuł 46

Zezwolenie na umieszczanie w sadzach i ewentualna odmowa takiego zezwolenia

1. Przed rozpoczęciem każdej operacji umieszczania w sadzach zabronione jest kotwiczenie sadzów wykorzystywanych w transporcie w promieniu 0,5 mili morskiej od miejsc hodowli lub tuczu. W tym celu współrzędne geograficzne odpowiadające wielobokowi, w którym znajduje się miejsce hodowli lub tuczu, są udostępniane w planach zarządzania hodowlą, o których mowa w art. 15.
2. Przed każdą operacją umieszczania w sadzach państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu zwraca się z wnioskiem o zatwierdzenie operacji umieszczenia w sadzu do państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnych za statek łowczy lub tonar, który złowił tuńczyka błękitnopłetwego, który ma zostać umieszczony w sadzu.
3. Właściwy organ państwa członkowskiego odpowiedzialnego za statek łowczy lub tonar odmawia zatwierdzenia operacji umieszczenia w sadzu, jeżeli uzna, że:
 - a) statek łowczy lub tonar, który dokonał połowu, nie dysponował wystarczającą kwotą na połów tuńczyka błękitnopłetwego;
 - b) ilość ryb nie została właściwie zgłoszona przez statek łowczy lub tonar; lub
 - c) statek łowczy, który zgłosił połów ryb, nie posiadał ważnego upoważnienia do połowów tuńczyka błękitnopłetwego, wydane go zgodnie z art. 27.
4. Jeżeli państwo członkowskie odpowiedzialne za statek łowczy lub tonar odmawia zatwierdzenia operacji umieszczenia w sadzu, wówczas:
 - a) informuje ono właściwy organ państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnych za miejsce hodowli lub tuczu; oraz
 - b) zwraca się do tego organu o przejęcie połowów i wypuszczenie ryb do morza.
5. Nie można rozpocząć operacji umieszczania w sadzach, jeżeli państwo członkowskie lub CPC odpowiedzialne za statki łowcze lub tonar, lub państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu, które porozumiało się z organami państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnych za statek łowczy lub tonar, nie zatwierdziło jej w ciągu jednego dnia roboczego od złożenia wniosku. W przypadku braku odpowiedzi ze strony organów państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnych za statek łowczy lub tonar w terminie jednego dnia roboczego, właściwe organy państwa członkowskiego odpowiedzialnego za miejsce hodowli lub tuczu mogą udzielić zezwolenia na umieszczenie w sadzach.
6. Ryby należy umieścić w sadzach do dnia 22 sierpnia każdego roku, chyba że właściwy organ państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnych za miejsce hodowli lub tuczu poda uzasadnione powody, w tym wynikające z działania siły wyższej, których opis dołącza się do raportu z umieszczania w sadzach w momencie jego przedłożenia. W każdym przypadku ryb nie umieszcza się w sadzach po dniu 7 września każdego roku.

Artykuł 47

Dokumentacja połowów tuńczyka błękitnopłetwego

1. Państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu mają zakaz umieszczania w sadzach tuńczyka błękitnopłetwego, któremu nie towarzyszą dokumenty wymagane przez ICCAT w ramach programu dokumentacji połowów zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 640/2010. Dokumentacja musi być dokładna i pełna oraz musi zostać zatwierdzona przez organy państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnych za statki łowcze lub tonary.
2. Państwa członkowskie nie umieszczają tuńczyka błękitnopłetwego w miejscu hodowli lub tuczu niezatwierdzonym przez państwo członkowskie lub CPC lub niewymienionym w prowadzonym przez ICCAT rejestrze miejsc hodowli lub tuczu.
3. Państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu zapewniają, by złowiony tuńczyk błękitnopłetwy był umieszczany w oddzielnych sadzach lub szeregu sadzów oraz rozdzielany według państwa członkowskiego bandery lub CPC pochodzenia. W drodze odstępstwa, jeżeli tuńczyk błękitnopłetwy został złowiony w ramach wspólnej operacji połowowej między różnymi państwami członkowskimi, państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu zapewniają, aby tuńczyk błękitnopłetwy był umieszczany w oddzielnych sadzach lub szeregu sadzów i rozdzielany w oparciu o wspólne operacje połowowe i rok połowu.

*Artykuł 48***Inspekcje**

Państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu podejmują niezbędne środki w celu dokonania inspekcji każdej operacji umieszczania tuńczyków w sadzach w miejscach hodowli lub tuczu.

*Artykuł 49***Monitorowanie za pomocą kamery wideo**

Państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu zapewniają monitorowanie operacji umieszczania w sadzach przez swoje organy kontrolne za pomocą kamery wideo umieszczonej w wodzie. Dla każdej operacji umieszczania w sadzach sporządza się nagranie wideo zgodnie z przepisami określonymi w załączniku X.

*Artykuł 50***Wszczęcie i prowadzenie postępowań wyjaśniających**

W przypadku gdy liczba sztuk według szacunków obserwatora regionalnego ICCAT, odpowiednich organów kontroli państw członkowskich lub operatora miejsca hodowli lub tuczu, różni się o ponad 10 %, państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu wszczyna postępowanie wyjaśniające we współpracy z państwem członkowskim lub CPC odpowiedzialnymi za statek łowczy lub tonar. Państwo członkowskie, które wszczyna postępowanie wyjaśniające, może wykorzystać inne informacje, którymi dysponuje, w tym wyniki programów umieszczania w sadzach, o których mowa w art. 51.

*Artykuł 51***Środki i programy umożliwiające oszacowanie liczby sztuk i masy tuńczyka błękitnopłetwego umieszczonego w sadzach**

1. Państwa członkowskie zapewniają objęcie programem wykorzystującym systemy kamer stereoskopowych lub alternatywne metody zapewniające ten sam poziom precyzji i dokładności 100 % wszystkich operacji umieszczania w sadzach w celu oszacowania liczby i masy ryb.
2. Program ten realizuje się zgodnie z procedurami określonymi w załączniku XI. Alternatywne metody mogą być stosowane tylko wówczas, gdy zostały zatwierdzone przez ICCAT podczas jej dorocznego posiedzenia.
3. Państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu przekazuje wyniki programu państwu członkowskiemu lub CPC odpowiedzialnym za statki łowcze oraz podmiotowi prowadzącemu program obecności obserwatorów regionalnych w imieniu ICCAT.
4. W przypadku gdy w odniesieniu do jednej operacji umieszczania w sadzach wyniki programu wykazują, że liczba osobników tuńczyka błękitnopłetwego umieszczonego w sadzach różni się o więcej niż 10 % od liczby osobników zgłoszonych jako złowione lub poddane transferowi, państwo członkowskie odpowiedzialne za dany statek łowczy lub tonar wszczyna postępowanie wyjaśniające w celu określenia dokładnej masy połowu, która zostanie odliczona od krajowej kwoty tuńczyka błękitnopłetwego zgodnie z ust. 9.
5. Gdy państwo członkowskie lub CPC odpowiedzialne za dany statek łowczy lub tonar wszczyna postępowanie wyjaśniające, państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu w pełni współpracuje i przekazuje państwu członkowskiemu lub CPC przeprowadzającemu postępowanie wyjaśniające wszystkie wymagane informacje uzupełniające, w tym wyniki analizy nagrań wideo i natychmiast informuje o tym Komisję.
6. Właściwe organy państw członkowskich, w tym te, których statki uczestniczyły w transporcie ryb, współpracują aktywnie, w tym poprzez wymianę wszelkich informacji i dokumentacji, którymi dysponują.
7. Właściwy organ państwa członkowskiego odpowiedzialnego za dany statek łowczy lub tonar kończy postępowanie wyjaśniające w terminie jednego miesiąca od przekazania wyników umieszczania w sadzach przez właściwy organ państwa członkowskiego odpowiedzialnego za miejsce hodowli lub tuczu.
8. Różnica wynosząca więcej niż 10 % między liczbą złowionych tuńczyków błękitnopłetwych zgłoszoną przez dany statek lub tonar a liczbą ustaloną w wyniku postępowania wyjaśniającego przez właściwy organ państwa członkowskiego odpowiedzialnego za dany statek łowczy lub tonar stanowi potencjalne niespełnienie wymogów przez dany statek lub tonar.
9. W przypadku gdy w wyniku postępowania wyjaśniającego stwierdzony zostanie brak osobników tuńczyka błękitnopłetwego, od kwoty państwa członkowskiego odpowiedzialnego za statek łowczy lub tonar, stosownie do przypadku, odlicza się masę tych brakujących ryb, stosując średnią masę indywidualną w sadzach zgłoszoną przez właściwy organ państwa członkowskiego odpowiedzialnego za miejsce hodowli lub tuczu do liczby tuńczyka błękitnopłetwego w połowach określonej przez właściwy organ państwa członkowskiego odpowiedzialnego za statek rybacki lub tonar wynikającej z jego analizy nagrania wideo pierwszego transferu w kontekście postępowania wyjaśniającego.

10. Niezależnie od ust. 9, po konsultacji z właściwymi organami państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnymi za statek rybacki biorący udział w transporcie ryb do docelowego miejsca hodowli lub tuczu, właściwe organy państwa członkowskiego odpowiedzialnego za statek łowczy lub tonar oraz Komisja mogą podjąć decyzję o nieodliczaniu od kwoty krajowej ryb uznanych w postępowaniu wyjaśniającym za utracone, gdy ubytki zostały należycie udokumentowane przez operatora jako siła wyższa, odpowiednie informacje zostały przekazane właściwemu organowi państwa członkowskiego odpowiedzialnego za operatora i Komisji natychmiast po zdarzeniu, a straty nie spowodowały znanej śmiertelności.

11. Państwo członkowskie odpowiedzialne za statek łowczy lub tonar wydaje nakaz wypuszczenia, zgodnie z procedurami określonymi w załączniku XII, w odniesieniu do ilości umieszczonych w sadzach, które przekraczają zgłoszone ilości złowione i poddane transferowi, jeżeli:

- a) postępowanie wyjaśniające, o którym mowa w ust. 4, nie zostało zakończone w ciągu 10 dni roboczych od przekazania wyników programu, w odniesieniu do jednej operacji umieszczania w sadzach lub wszystkich operacji umieszczania w sadzach podczas wspólnej operacji połowowej; lub
- b) wyniki postępowania wyjaśniającego wskazują, że liczba sztuk lub średnia masa tuńczyka błękitnopłetwego przekracza zgłoszoną ilość złowioną i poddaną transferowi;

Wypuszczenie ryb stanowiących nadwyżkę przeprowadza się w obecności organów kontrolnych.

12. Wyniki programu wykorzystuje się w celu podjęcia decyzji, czy wypuszczenie jest konieczne, i odpowiednio wypełnia się deklaracje umieszczania w sadzach i odpowiednie sekcje BCD. Jeżeli wydano nakaz wypuszczenia, operator miejsca hodowli lub tuczu występuje z wnioskiem o obecność krajowego organu kontroli i obserwatora regionalnego ICCAT w celu monitorowania operacji wypuszczenia.

13. Państwa członkowskie przedkładają Komisji wyniki programu do dnia 1 września każdego roku. W przypadku gdy podczas umieszczania w sadzach wystąpi siła wyższa państwa członkowskie przedkładają te wyniki przed dniem 12 września każdego roku. Komisja przekazuje te informacje SCRS w celu ich oceny do dnia 15 września każdego roku.

14. Transfer żywego tuńczyka błękitnopłetwego z jednego sadza wykorzystywanego w hodowli do innego sadza wykorzystywanego w hodowli nie może nastąpić bez zezwolenia i obecności organów kontrolnych państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnych za miejsce hodowli lub tuczu. Każdy transfer jest rejestrowany w celu kontroli liczby osobników. Krajowe organy kontrolne monitorują te transfery i zapewniają rejestrację każdego transferu w obrębie miejsca hodowli lub tuczu w systemie eBCD.

Artykuł 52

Deklaracja umieszczania w sadzach i raport z umieszczania w sadzach

1. W ciągu 72 godzin od zakończenia każdej operacji umieszczania w sadzach operator miejsca hodowli lub tuczu przedkłada właściwemu organowi deklarację umieszczania w sadzach, o której mowa w załączniku XIV.
2. Oprócz deklaracji umieszczania w sadzach, o której mowa w ust. 1, państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu przedkłada – w terminie jednego tygodnia od zakończenia operacji umieszczania w sadzach – raport z umieszczania w sadzach, zawierający elementy określone w sekcji B załącznika XI, państwu członkowskiemu lub CPC, których statki lub tonary dokonały połowu tuńczyka błękitnopłetwego, oraz Komisji. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.
3. Do celu ust. 2 operacji umieszczania w sadzach nie uznaje się za zakończoną do momentu zakończenia rozpoczętego postępowania wyjaśniającego i wszystkich nakazanych operacji wypuszczenia.

Artykuł 53

Transfery w obrębie miejsca hodowli lub tuczu i kontrole wrywkowe

1. Państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu ustanawia system identyfikowalności, uwzględniający rejestrowanie za pomocą kamer wideo transferów w obrębie miejsca hodowli lub tuczu.
2. Organy kontrolne państwa członkowskiego odpowiedzialnego za miejsce hodowli lub tuczu przeprowadzają, na podstawie analizy ryzyka, wrywkowe kontrole tuńczyka błękitnopłetwego trzymanego w sadzach wykorzystywanych w hodowli w okresie między zakończeniem operacji umieszczania w sadzach w jednym roku a pierwszą operacją umieszczania w sadzach w kolejnym roku.

3. Do celów ust. 2 państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu ustanawia minimalny odsetek ryb podlegających kontroli. Odsetek ten jest określony w rocznym planie inspekcji, o którym mowa w art. 14. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji wyniki kontroli wyrywkowych przeprowadzanych każdego roku. Komisja przekazuje te informacje Sekretariatowi ICCAT w kwietniu roku następującego po okresie obowiązywania danej kwoty.

Artykuł 54

Dostęp do nagrań wideo i wymogi ich dotyczące

1. Państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu zapewnia udostępnianie na żądanie nagrań wideo, o których mowa w art. 49 i 51, inspektorom krajowym, regionalnym oraz inspektorom ICCAT, a także obserwatorom ICCAT i krajowym.
2. Państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu podejmuje niezbędne środki, aby uniknąć wszelkich podmian, edytowania oryginalnych nagrań wideo lub manipulowania nimi.

Artykuł 55

Roczny raport z umieszczania w sadzach

Państwa członkowskie, które podlegają obowiązkowi przedkładania deklaracji umieszczania w sadzach i raportów z umieszczania w sadzach zgodnie z art. 52, przedkładają Komisji do dnia 31 lipca każdego roku raport z umieszczania w sadzach dotyczący poprzedniego roku. Komisja przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT przed dniem 31 sierpnia każdego roku. Raport zawiera następujące informacje:

- a) całkowitą ilość tuńczyka błękitnopłetwego umieszczonego w sadzach w miejscach hodowli lub tuczu, w tym liczbę i masę strat poniesionych w czasie transportu do sadzów przez statki rybackie i tonary, w podziale na miejsca hodowli lub tuczu;
- b) wykaz statków dokonujących połowów, dostarczających lub transportujących tuńczyka błękitnopłetwego do celów hodowli (nazwa statku, bandera, numer licencji, rodzaj narzędzia połowowego) i tonarów;
- c) wyniki programu pobierania próbek w celu oszacowania struktury długościowej złowionego tuńczyka błękitnopłetwego, jak również datę, godzinę i obszar połowu oraz zastosowaną metodę połowu, w celu poprawy statystyk do celów oceny zasobów;

W programie pobierania próbek wymaga się, aby struktura wielkości (długość lub masa) w sadzach określana była na jednej próbce (= 100 osobników) na każde 100 ton żywych ryb, lub na próbce wynoszącej 10 % łącznej liczby ryb w sadzach. Próbkę w celu określenia struktury długościowej należy pobierać podczas odłowów w miejscu hodowli lub tuczu i na rybach padłych podczas transportu, zgodnie z wytycznymi ICCAT w sprawie przedkładania danych i informacji. W przypadku ryb hodowanych dłużej niż rok należy ustanowić dodatkowe metody pobierania próbek. Próbkę pobiera się podczas każdego odłowu, ze wszystkich sadzów;

- d) ilości tuńczyka błękitnopłetwego umieszczone w sadzach oraz szacunkowy wzrost i śmiertelność w trakcie niewoli oraz ilości sprzedane, w tonach. Informacje te dostarczane są w podziale na miejsca hodowli lub tuczu;
- e) ilości tuńczyka błękitnopłetwego umieszczone w sadzach w poprzednim roku; oraz
- f) ilości, w podziale według ich pochodzenia, wprowadzone do obrotu w poprzednim roku.

Artykuł 56

Akty wykonawcze

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające procedury stosowania przepisów ustanowionych w niniejszej sekcji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 68.

SEKCJA 8

Monitorowanie i nadzór

Artykuł 57

System monitorowania statków

1. W drodze odstępstwa od art. 9 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 państwa członkowskie bandery wdrażają VMS w odniesieniu do swoich statków rybackich o długości całkowitej co najmniej 12 metrów, zgodnie z załącznikiem XV.

2. Statki rybackie o długości powyżej 15 metrów wymienione w wykazie statków łowczych, o którym mowa w art. 26 ust. 1 lit. a) lub b), zaczynają przekazywać dane VMS do ICCAT co najmniej na 5 dni przed rozpoczęciem okresu obowiązywania upoważnienia i przekazują te dane przez co najmniej 5 dni po zakończeniu okresu obowiązywania upoważnienia, chyba że wcześniej Komisji zostanie przesłany wniosek o usunięcie danego statku z rejestru statków ICCAT.
3. Na potrzeby kontroli kapitan statku lub przedstawiciel kapitana zapewnia, aby nie przerywano przekazywania danych VMS przez statki łowcze upoważnione do aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego, kiedy przebywają one w porcie, chyba że istnieje system wywoływania statków w porcie i poza nim.
4. Państwa członkowskie zapewniają, aby ośrodki monitorowania rybołówstwa przekazywały Komisji i wyznaczonemu przez nią podmiotowi w czasie rzeczywistym oraz w formacie „https data feed”, wiadomości VMS otrzymane ze statków rybackich pływających pod ich banderą. Komisja przekazuje te wiadomości Sekretariatowi ICCAT.
5. Państwa członkowskie zapewniają, aby:
 - a) wiadomości VMS ze statków rybackich pływających pod ich banderą były przekazywane Komisji nie rzadziej niż co dwie godziny;
 - b) w przypadku awarii technicznej VMS wiadomości alternatywne ze statków rybackich pływających pod ich banderą otrzymane zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011 były przekazywane Komisji w ciągu 24 godzin od ich otrzymania przez ośrodki monitorowania rybołówstwa;
 - c) wiadomości przekazywane Komisji były kolejno numerowane (z zastosowaniem niepowtarzalnego identyfikatora) w celu uniknięcia powielania;
 - d) wiadomości przekazywane Komisji były zgodne z art. 24 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011.
6. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby wszystkie wiadomości udostępniane statkom inspekcyjnym były traktowane w sposób poufny i ograniczały się do inspekcji działań prowadzonych na morzu.

SEKCJA 9

Inspekcja i egzekwowanie

Artykuł 58

System wspólnej międzynarodowej kontroli ICCAT

1. Wspólne międzynarodowe działania w zakresie inspekcji prowadzi się zgodnie z systemem wspólnej międzynarodowej inspekcji ICCAT (zwanym dalej „systemem ICCAT”) do celów kontroli międzynarodowej poza wodami podlegającymi jurysdykcji krajowej, jak określono w załączniku IX do niniejszego rozporządzenia.
2. Państwa członkowskie, których statki rybackie są upoważnione do połowów tuńczyka błękitnopłetwego, oddelegowują inspektorów i prowadzą inspekcje na morzu w ramach systemu ICCAT.
3. W przypadku, gdy na obszarze objętym konwencją połowów tuńczyka błękitnopłetwego w dowolnym momencie dokonuje więcej niż 15 statków rybackich pływających pod banderą danego państwa członkowskiego, państwo to, na podstawie analizy ryzyka, wysyła statek inspekcyjny do celów inspekcji i kontroli na morzu na cały czas przebywania tych statków na obszarze objętym konwencją. Uznaje się, że obowiązek ten został wypełniony, gdy państwa członkowskie współpracują w zakresie wysłania statku inspekcyjnego lub gdy na obszarze objętym Konwencją przebywa unijny statek inspekcyjny.
4. Komisja lub wyznaczony przez nią organ mogą powołać inspektorów unijnych na potrzeby systemu ICCAT.
5. Do celów ust. 3 Komisja lub wyznaczony przez nią organ koordynują działania w zakresie nadzoru i inspekcji w imieniu Unii. We współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi Komisja może sporządzać programy wspólnych inspekcji, aby umożliwić Unii wywiązanie się z zobowiązań podjętych w ramach systemu ICCAT. Państwa członkowskie, których statki rybackie prowadzą połowy tuńczyka błękitnopłetwego, podejmują środki konieczne do ułatwienia realizacji tych programów, szczególnie w odniesieniu do wymaganych zasobów ludzkich i materialnych oraz w odniesieniu do okresów i obszarów geograficznych, w których te zasoby mają być wykorzystywane.
6. Do dnia 1 kwietnia każdego roku państwa członkowskie podają Komisji nazwiska inspektorów i nazwy statków inspekcyjnych, których zamierzają oddelegować do programu ICCAT na dany rok. Korzystając z tych informacji, Komisja we współpracy z państwami członkowskimi opracowuje na każdy rok plan uczestnictwa Unii w systemie ICCAT, który następnie przesyła do Sekretariatu ICCAT i do państw członkowskich.

*Artykuł 59***Inspekcje w przypadku naruszeń**

Państwo członkowskie bandery zapewnia, aby kontrola fizyczna statku rybackiego pływającego pod jego banderą odbywała się pod jego nadzorem w jego portach lub była przeprowadzana przez inspektora wyznaczonego przez to państwo wówczas, gdy statek nie przebywa w jednym z jego portów, jeśli statek rybacki:

- a) nie zastosował się do wymogów w zakresie rejestracji i sprawozdawczości określonych w art. 31 i 32; lub
- b) dopuścił się naruszenia niniejszego rozporządzenia, lub poważnego naruszenia, o którym mowa w art. 42 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 lub w art. 90 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

*Artykuł 60***Kontrole krzyżowe**

1. Każde państwo członkowskie sprawdza informacje zawarte w sprawozdaniach z inspekcji i raportach obserwatorów, danych VMS oraz, w stosownych przypadkach, eBCD, dziennikach połowowych ich statków rybackich, dokumentach dotyczących transferu i przeładunku i dokumentach dotyczących połowów oraz czy są one terminowo przekazywane, zgodnie z art. 109 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

2. Każde państwo członkowskie prowadzi kontrole krzyżowe wszystkich wyładunków, przeładunków lub operacji umieszczania w sadzach, porównując ilości w podziale na gatunki podane w dziennikach połowowych statków rybackich lub ilości w podziale na gatunki podane w deklaracji przeładunkowej z ilościami podanymi w deklaracji wyładunkowej lub deklaracji umieszczania w sadzach oraz z wszelkimi innymi odpowiednimi dokumentami, takimi jak faktury lub dokumenty sprzedaży.

SEKCJA 10

Egzekwowanie przepisów*Artykuł 61***Egzekwowanie przepisów**

Bez uszczerbku dla przepisów art. 89–91 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, a w szczególności dla spoczywającego na państwach członkowskich obowiązku wprowadzenia odpowiednich środków egzekwowania w odniesieniu do statku rybackiego, państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu tuńczyka błękitnopłetwego wprowadza odpowiednie środki egzekwowania w odniesieniu do miejsca hodowli lub tuczu, w przypadku gdy zgodnie z prawem krajowym tego państwa ustalono, że miejsce hodowli lub tuczu nie jest zgodne z art. 46–56 niniejszego rozporządzenia. W zależności od wagi naruszenia i zgodnie z odnośnymi przepisami prawa krajowego środki te mogą obejmować w szczególności zawieszenie lub cofnięcie upoważnienia lub karę grzywny. Państwa członkowskie informują Komisję o każdym zawieszeniu lub cofnięciu upoważnienia, a Komisja powiadamia o tym Sekretariat ICCAT w celu odpowiedniej zmiany „rejestru miejsc hodowli lub tuczu tuńczyka błękitnopłetwego”.

ROZDZIAŁ VI

OBRÓT*Artykuł 62***Środki dotyczące wprowadzania do obrotu**

1. Bez uszczerbku dla przepisów rozporządzeń (WE) nr 1224/2009 i (WE) nr 1005/2008 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 ⁽²¹⁾ zakazuje się unijnego handlu, wyładunku, przywozu, wywozu, umieszczania w sadzach w celu tuczu lub hodowli, powrotnego wywozu i przeładunku tuńczyka błękitnopłetwego, którym nie towarzyszy dokładna, pełna i zatwierdzona dokumentacja wymagana zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub z aktami prawnymi Unii wdrażającymi przepisy ICCAT dotyczące programu dokumentacji połowów tuńczyka błękitnopłetwego.

2. Zakazuje się unijnego handlu, przywozu, wyładunku, umieszczania w sadzach w celu hodowli lub tuczu, przetwarzania, wywozu, powrotnego wywozu i przeładunku tuńczyka błękitnopłetwego, jeżeli:

- a) tuńczyk błękitnopłetwy został złowiony przez statki rybackie lub tonary, których państwo bandery nie posiada kwot lub limitów połowowych w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego zgodnie z warunkami określonymi w środkach ICCAT w zakresie ochrony i zarządzania; lub
- b) tuńczyk błękitnopłetwy został złowiony przez statek łowczy lub tonar, których indywidualna kwota lub uprawnienia do połowów ich państwa były w momencie połowu wyczerpane.

⁽²¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).

3. Bez uszczerbku dla przepisów rozporządzeń (WE) nr 1224/2009, (WE) nr 1005/2008 i (UE) nr 1379/2013, zakazuje się unijnego handlu, przywozu, wyładunku, przetwarzania i wywozu tuńczyka błękitnopłetwego z miejsc hodowli lub tuczu, które nie spełniają wymogów rozporządzeń, o których mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 63

Ocena

Na wniosek Komisji państwa członkowskie niezwłocznie przedkładają Komisji szczegółowe sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia. W oparciu o informacje otrzymane od państw członkowskich, Komisja przedkłada Sekretariatowi ICCAT do dnia ustalonego przez ICCAT szczegółowe sprawozdanie dotyczące wdrażania zalecenia 19-04 ICCAT.

Artykuł 64

Finansowanie

Do celów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 ⁽²²⁾ niniejsze rozporządzenie uznaje się za plan wieloletni w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 65

Poufność

Dane zebrane i wymienione na podstawie niniejszego rozporządzenia traktuje się zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie poufności na podstawie art. 112 i 113 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 66

Procedura wprowadzania zmian

1. Zgodnie z art. 67 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w sprawie zmiany niniejszego rozporządzenia w celu dostosowania go do środków przyjętych przez ICCAT, które są wiążące dla Unii i jej państw członkowskich, w odniesieniu do:

- a) odstępstw od zakazu, o którym mowa w art. 8, dotyczącego przenoszenia niewykorzystanych kwot;
- b) terminów przekazywania informacji określonych w art. 24 ust. 4, art. 26 ust. 1, art. 29 ust. 1, art. 32 ust. 2 i 3, art. 35 ust. 5 i 6, art. 36, art. 41 ust. 3, art. 44 ust. 2, art. 51 ust. 13, art. 52 ust. 2, art. 55 oraz art. 57 ust. 5 lit. b) i art. 58 ust. 6;
- c) terminów okresów połowu przewidzianych w art. 17 ust. 1 i 4;
- d) minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony określonego w art. 19 ust. 1 i 2 oraz art. 20 ust. 1;
- e) wartości procentowych i parametrów odniesienia określonych w art. 13, art. 15 ust. 3 i 4, art. 20 ust. 1, art. 21 ust. 2, art. 38 ust. 1, art. 44 ust. 2, art. 50 i art. 51 ust. 8;
- f) informacji, które mają być przedłożone Komisji, o których mowa w art. 11 ust. 1, art. 24 ust. 1, art. 25 ust. 3, art. 29 ust. 1, art. 30 ust. 4, art. 34 ust. 2, art. 40 ust. 1 i art. 55;
- g) zadań obserwatorów krajowych i obserwatorów regionalnych ICCAT, o których mowa odpowiednio w art. 38 ust. 2 i art. 39 ust. 5;
- h) powodów odmowy udzielenia zezwolenia na transfer określonych w art. 41 ust. 1;

⁽²²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 (Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1).

- i) powodów przejmowania połowów i polecenia wypuszczenia ryb zgodnie z art. 46 ust. 4;
- j) liczby statków określonej w art. 58 ust. 3;
- k) załączników I–XV.

2. Wszelkie zmiany przyjmowane zgodnie z ust. 1 ograniczają się ściśle do wdrożenia zmian lub uzupełnień odnoszących zaleceń ICCAT, które są dla Unii wiążące.

Artykuł 67

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 66, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 66, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 66 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 68

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury ustanowiony na podstawie art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 69

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1936/2001

W rozporządzeniu (WE) nr 1936/2001 wprowadza się następujące zmiany:

- a) uchyla się art. 3 lit. g)–j), art. 4a, 4b i 4c oraz załącznik Ia;
- b) w załączniku I uchyla się tiret „Tuńczyk błękitnopłetwy: *Thunnus thynnus*”;
- c) w załączniku II uchyla się rząd się „*Thunnus thynnus*: Tuńczyk zwykły”.

Artykuł 70

Zmiana w rozporządzeniu (UE) 2017/2107

W rozporządzeniu (UE) 2017/2107 uchyla się art. 43.

*Artykuł 71***Zmiana w rozporządzeniu (UE) 2019/833**

W rozporządzeniu (UE) 2019/833 uchyla się art. 53.

*Artykuł 72***Uchylenie**

1. Rozporządzenie (UE) 2016/1627 traci moc.
2. Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku XVI do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 73***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący / Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

Warunki szczegółowe mające zastosowanie do statków łowczych prowadzących połowy zgodnie z art. 19

1. Każde państwo członkowskie zapewnia przestrzeganie następujących ograniczeń zdolności połowowej:
 - a) maksymalna liczba kliprów tuńczykowych i statków do połowu wędami holowanymi upoważnionych do aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego jest równa liczbie statków prowadzących połowy ukierunkowane tuńczyka błękitnopłetwego w 2006 r.;
 - b) maksymalna liczba statków prowadzących tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne upoważnionych do aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Morzu Śródziemnym jest równa liczbie statków prowadzących połowy tuńczyka błękitnopłetwego w 2008 r.;
 - c) maksymalna liczba statków łowczych upoważnionych do aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Morzu Adriatyckim jest równa liczbie statków prowadzących połowy tuńczyka błękitnopłetwego w 2008 r.

Każde państwo członkowskie przyznaje odnośnym statkom indywidualne kwoty.

2. Każde państwo członkowskie może rozdysponować:
 - nie więcej niż 7 % swojej kwoty tuńczyka błękitnopłetwego pomiędzy klipry tuńczykowe oraz statki do połowu wędami holowanymi. W przypadku Francji, statki o długości całkowitej wynoszącej poniżej 17 metrów pływające pod banderą Francji i prowadzące działalność w Zatoce Biskajskiej mogą złowić maksymalnie 100 ton tuńczyka błękitnopłetwego o masie co najmniej 6,4 kg lub o długości ogonowej 70 cm,
 - nie więcej niż 2 % swojej kwoty tuńczyka błękitnopłetwego pomiędzy statki prowadzące łodziowe połowy przybrzeżne ryb świeżych w Morzu Śródziemnym,
 - nie więcej niż 90 % swojej kwoty tuńczyka błękitnopłetwego pomiędzy swoje statki łowcze na Morzu Adriatyckim do celów hodowlanych.
3. Chorwacja może stosować kryterium masy minimalnej wynoszącej 6,4 kg lub długości ogonowej 66 cm do maksymalnie 7 % masy osobników tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w Adriatyku do celów hodowlanych przez statki pływające pod jej banderą.
4. Państwa członkowskie, których klipry tuńczykowe, takłowce, statki do połowu ręcznego bez wędziska oraz statki do połowu wędami holowanymi są upoważnione do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodniej części Oceanu Atlantyckiego i w Morzu Śródziemnym, ustanawiają następujące wymogi dotyczące przywieszek ogonowych:
 - przywieszkę ogonową przyczepia się na każdym tuńczyku błękitnopłetwym natychmiast po wylądunku,
 - każda przywieszka ogonowa posiada niepowtarzalny numer identyfikacyjny, który ujmuje się w dokumentach połowowych dotyczących tuńczyka błękitnopłetwego oraz umieszcza się, w sposób czytelny i trwały, na każdym opakowaniu zawierającym tuńczyka.

ZAŁĄCZNIK II

Wymogi dotyczące dziennika połowowego

A. STATKI ŁOWCZE

Minimalne specyfikacje dotyczące dzienników połowowych:

1. Dziennik połowowy zawiera numerowane strony.
2. Dziennik połowowy uzupełnia się codziennie (do północy) lub przed przybyciem do portu.
3. W przypadku inspekcji na morzu dziennik połowowy musi być uzupełniony.
4. Jedna kopia każdej strony pozostaje w dzienniku połowowym.
5. Dzienniki połowowe prowadzone na statku obejmują jeden rok działalności.

Minimalne standardowe informacje w dziennikach połowowych:

1. Imię i nazwisko oraz adres kapitana.
2. Daty i porty wyjścia, daty i porty wejścia.
3. Nazwa statku, numer rejestracyjny, numer ICCAT, międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy i numer IMO (jeżeli jest dostępny).
4. Narzędzie połowowe:
 - a) rodzaj według kodu FAO;
 - b) wymiary (np. długość, rozmiar oczka sieci, liczba haczyków).
5. Działania prowadzone na morzu – (co najmniej) jedna linijka na dzień rejsu, określająca:
 - a) działanie (np.: połowy, obróbka parą);
 - b) pozycję: dokładne pozycje w ciągu dnia (w stopniach i minutach) odnotowane dla każdej operacji połowowej lub w południe, jeżeli danego dnia nie prowadzono połowów;
 - c) zapis połowów, w tym:
 - kod FAO,
 - masa w relacji pełnej (RWT) w kg na dzień,
 - liczba sztuk dziennie.

W przypadku okrężnicowców dane te rejestruje się dla każdej operacji połowowej, w tym dla operacji połowowych o wyniku zerowym.
6. Podpis kapitana.
7. Metody pomiaru masy: szacowanie, ważenie na statku.
8. W dziennikach połowowych stosuje się równoważnik masy w relacji pełnej ryb i określa się współczynniki przeliczeniowe zastosowane do oceny.

Minimalne informacje w dziennikach połowowych w przypadku wyładunku lub przeładunku:

1. Daty i port wyładunku lub przeładunku,
2. Produkty:
 - a) gatunki i postać wg kodu FAO;
 - b) liczba ryb lub skrzyń oraz ilość w kg.
3. Podpis kapitana lub armatora.
4. W przypadku przeładunku: nazwa statku, na który dokonuje się przeładunku, jego bandera i numer ICCAT.

Minimalne informacje w dziennikach połowowych w przypadku transferu do sadzów:

1. Data, godzina i pozycja (szerokość/długość geograficzna) transferu.
2. Produkty:
 - a) identyfikacja gatunku wg kodu FAO;
 - b) liczba ryb przeniesionych do sadzów oraz ich ilość w kg.
3. Nazwa holownika, jego bandera i numer ICCAT.
4. Nazwa docelowego miejsca hodowli lub tuczu oraz jego numer ICCAT.
5. W przypadku wspólnej operacji połowowej, oprócz informacji zawartych w pkt 1–4, kapitan zapisuje w dzienniku połowowym:
 - a) w odniesieniu do statku łowczego dokonującego transferu ryb do sadzów:
 - ilość połowu wciągniętego na statek,
 - ilość połowu w stosunku do indywidualnej kwoty statku,
 - nazwy innych statków biorących udział we wspólnej operacji połowowej;
 - b) w odniesieniu do pozostałych statków łowczych biorących udział we wspólnej operacji połowowej, nieuczestniczących w transferze ryb:
 - nazwy tych statków, ich międzynarodowe radiowe sygnały wywoławcze i numery ICCAT,
 - informację, że żadnych połowów nie wciągnięto na statek ani nie przeniesiono do sadzów,
 - ilość połowu w stosunku do indywidualnych kwot statków,
 - nazwę i numer ICCAT statku łowczego, o którym mowa w lit. a).

B. HOLOWNIKI

1. Kapitan holownika zapisuje w swoim dzienniku połowowym datę, godzinę i pozycję transferu, przeniesione ilości (liczba ryb oraz ilość w kg), jak również numer sadza, nazwę i banderę statku łowczego i numer ICCAT, nazwę innego statku/innych statków uczestniczących w transferze i ich numer ICCAT, docelowe miejsce hodowli lub tuczu i jego numer ICCAT, numer deklaracji transferu ICCAT.
2. Dalsze transfery na statki pomocnicze rybołówstwa lub inne holowniki należy zapisywać wraz z tymi samymi informacjami co w pkt 1, a także z nazwą statku pomocniczego lub holownika, banderą, numerem ICCAT i numerem deklaracji transferu ICCAT.
3. Dziennik połowowy zawiera dane o wszystkich transferach przeprowadzonych w okresie połowu. Dziennik połowowy należy przechowywać na statku i udostępnić w każdej chwili na potrzeby kontroli.

C. STATKI POMOCNICZE RYBOŁÓWSTWA

1. Kapitan statku pomocniczego rybołówstwa zapisuje codziennie działania w dzienniku połowowym, w tym datę, godzinę i pozycję, ilość tuńczyka błękitnopłetwego wciągniętą na statek, oraz nazwę statku rybackiego, miejsca hodowli lub tuczu lub tonara, w porozumieniu z którymi kapitan statku pomocniczego rybołówstwa prowadzi działania.
2. Dziennik połowowy zawiera dane o wszystkich działaniach przeprowadzonych w okresie połowu. Dziennik połowowy należy przechowywać na statku i udostępnić w każdej chwili na potrzeby kontroli.

D. STATKI PRZETWÓRNIE

1. Kapitan statku przetwórci codziennie zapisuje w dzienniku połowowym datę, godzinę i pozycję działań, wielkość przeładunku oraz, w stosownych przypadkach, liczbę i masę tuńczyka błękitnopłetwego otrzymanego z miejsc hodowli lub tuczu, tonarów lub ze statków łowczych. Kapitan zapisuje również nazwy i numery ICCAT tych miejsc hodowli lub tuczu, tonarów lub statków łowczych.
 2. Kapitan statku przetwórci prowadzi dziennik przetwarzania, w którym określone są masa w relacji pełnej i liczba ryb przeniesionych lub przeładowanych, zastosowany współczynnik przeliczeniowy oraz masy i ilości w podziale na postać produktu.
 3. Kapitan statku przetwórci prowadzi plan sztauerski, w którym przedstawione jest rozmieszczenie i ilość każdego gatunku i postaci.
 4. Dziennik połowowy zawiera dane o wszystkich operacjach przeładunku przeprowadzonych w okresie połowu. Dziennik połowowy, dziennik przetwarzania, plan sztauerski oraz oryginały deklaracji przeładunkowych ICCAT należy przechowywać na statku i udostępnić w każdej chwili na potrzeby kontroli.
-

Formularz raportu połowowego

Formularz raportu połowowego

Bandera	Numer ICCAT	Nazwa statku	Data rozpoczęcia raportu	Data zakończenia raportu	Okres trwania raportu (d)	Data połowu	Miejsce połowu		Połów			Przypisana masa w przypadku wspólnych operacji połowowych (kg)
							Szerokość geograficzna	Długość geograficzna	Masa (kg)	Liczba sztuk	Średnia masa (kg)	

ZAŁĄCZNIK V

Deklaracja przeładunkowa ICCAT

Nr dokumentu

Statek transportowy	Statek rybacki	Ostateczne miejsce przeznaczenia:
Nazwa statku i radiowy sygnał wywoławczy:	Nazwa statku i radiowy sygnał wywoławczy:	Port:
Bandera:	Bandera:	Kraj:
Numer zezwolenia państwa bandery:	Numer zezwolenia państwa bandery:	Państwo:
Numer w rejestrze krajowym:	Numer w rejestrze krajowym:	
Numer w rejestrze ICCAT:	Numer w rejestrze ICCAT:	
Nr IMO:	Oznaka rybacka:	
	Numer strony w dzienniku połowowym:	

	Dzień	Miesiąc	Godzina	Rok	[2_0_]	Nazwisko kapitana statku rybackiego:	Nazwisko kapitana statku transportowego:
Wyjście	[]	[]	[]	Z:	[]		
Powrót	[]	[]	[]	Do:	[]	Podpis:	Podpis:
Przeładunek	[]	[]	[]	[]			

W przypadku przeładunku należy podać masę w kilogramach lub stosowaną jednostkę (np. skrzynia, kosz) oraz wyladowaną masę w kilogramach tej jednostki: [] kg.

MIEJSCE PRZEŁADUNKU

Port	Morze		Gatunek	Liczba jednostek ryb	Rodzaj produktu – żywe	Rodzaj produktu – w całości	Rodzaj produktu – wypatroszone	Rodzaj produktu – bez głowy	Rodzaj produktu – filetowane	Rodzaj produktu	Dalsze przeładunki
	Szer. geogr.:	Dł. geogr.:									Data: [] Miejsce/pozycja: []
											Nr zezwolenia umawiającej się strony: Podpis kapitana statku dokonującego transferu:
											Nazwa statku przyjmującego: Bandera Numer w rejestrze ICCAT: Numer IMO: Podpis kapitana:
											Data: [] Miejsce/pozycja: [] Nr zezwolenia umawiającej się strony: Podpis kapitana statku dokonującego transferu:
											Nazwa statku przyjmującego: Bandera Numer w rejestrze ICCAT: Numer IMO: Podpis kapitana:

Obowiązki w przypadku przeładunku:

1. Oryginał deklaracji przeładunkowej przekazuje się statkowi przyjmującemu (statkowi przetwórci / statkowi transportowemu).
2. Odpowiedni statek łowczy lub tonar zachowuje kopię deklaracji przeładunkowej.
3. Na dalsze operacje przeładunku zgodę wyraża ta umawiająca się strona, która zezwoliła na działalność statku.
4. Statek przyjmujący ryby przechowuje oryginał deklaracji przeładunkowej do momentu dotarcia do miejsca wylądunku.
5. Operacje przeładunku odnotowuje się w dzienniku połowowym każdego statku biorącego udział w operacji.

ZAŁĄCZNIK VI

Deklaracja transferu ICCAT

Nr dokumentu	Deklaracja transferu ICCAT		
1. TRANSFER ŻYWEGO TUŃCZYKA BŁĘKITNOPIĘTOWEGO PRZEZNACZONEGO DO HODOWLI LUB TUCZU			
Nazwa statku rybackiego: Sygnał wywoławczy: Bandera: Numer zezwolenia na transfer wydany przez państwo bandery: Numer w rejestrze ICCAT: Oznaka rybacka: Nr dziennika połowowego: Nr wspólnej operacji połowowej:	Nazwa tonara: Numer w rejestrze ICCAT:	Nazwa holownika: Sygnał wywoławczy: Bandera: Numer w rejestrze ICCAT: Oznaka rybacka:	Nazwa docelowego miejsca hodowli lub tuczu: Numer w rejestrze ICCAT: Numer tonara:
2. INFORMACJE DOTYCZĄCE TRANSFERU			
Data: __/__/____	Miejsce lub pozycja:	Port:	Szer. geogr.: Dł. geogr.:
Liczba sztuk:			Gatunek: Masa:
Rodzaj produktu:	Żywe ☐ Całe ☐ Wypatroszone ☐ Inne (określić):		
Nazwisko i podpis kapitana statku rybackiego / operatora tonara lub operatora miejsca hodowli lub tuczu:	Nazwisko i podpis kapitana statku przyjmującego (holownika, statku przetwórci, statku transportowego):		Nazwisko obserwatora, nr ICCAT i podpis:
3. DALSZE TRANSFERY			
Data: __/__/____	Miejsce lub pozycja:	Port:	Szer. geogr.: Dł. geogr.:
Nazwa holownika:	Sygnał wywoławczy:	Bandera:	Numer w rejestrze ICCAT:
Numer zezwolenia na transfer wydany przez państwo, w którym znajduje się miejsce hodowli lub tuczu:	Oznaka rybacka:	Nazwisko i podpis kapitana statku przyjmującego:	
Data: __/__/____	Miejsce lub pozycja:	Port:	Szer. geogr.: Dł. geogr.:
Nazwa holownika:	Sygnał wywoławczy:	Bandera:	Numer w rejestrze ICCAT:
Numer zezwolenia na transfer wydany przez państwo, w którym znajduje się miejsce hodowli lub tuczu:	Oznaka rybacka:	Nazwisko i podpis kapitana statku przyjmującego:	
4. SADZE DZIELONE			
Nr sadza przekazującego:	kg:	Liczba sztuk ryb:	
Nazwa holownika przekazującego:	Sygnał wywoławczy:	Bandera:	Numer w rejestrze ICCAT:
Nr sadza odbierającego:	kg:	Liczba sztuk ryb:	
Nazwa holownika odbierającego:	Sygnał wywoławczy:	Bandera:	Numer w rejestrze ICCAT:
Nr sadza odbierającego:	kg:	Liczba sztuk ryb:	
Nazwa holownika odbierającego:	Sygnał wywoławczy:	Bandera:	Numer w rejestrze ICCAT:
Nr sadza odbierającego:	kg:	Liczba sztuk ryb:	
Nazwa holownika odbierającego:	Sygnał wywoławczy:	Bandera:	Numer w rejestrze ICCAT:

ZAŁĄCZNIK VII

Minimalne informacje na potrzeby upoważnień do połowów ⁽¹⁾

A. IDENTYFIKACJA

1. Numer w rejestrze ICCAT
2. Nazwa statku rybackiego
3. Zewnętrzny numer rejestracyjny (litery i cyfry)

B. WARUNKI POŁOWÓW

1. Data wystawienia
2. Okres ważności
3. Warunki związane z upoważnieniem do połowów, w tym, w stosownych przypadkach, gatunki, obszar, narzędzie połowowe i wszelkie inne warunki wynikające z niniejszego rozporządzenia lub z prawodawstwa krajowego.

		Od .././..	Od .././..	Od .././..	Od .././..	Od .././..	Od .././..
		Do .././..	Do .././..	Do .././..	Do .././..	Do .././..	Do .././..
Obszary							
Gatunki							
Narzędzie połowowe							
Inne warunki							

⁽¹⁾ Określone w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 404/2011.

ZAŁĄCZNIK VIII

Program obecności obserwatorów regionalnych ICCAT

WYZNACZANIE OBSERWATORÓW REGIONALNYCH ICCAT

1. Każdy obserwator regionalny ICCAT posiada następujące kwalifikacje do wykonywania swoich zadań:

- a) wystarczające doświadczenie w rozpoznawaniu gatunków ryb i narzędzi połowowych;
- b) zadowalająca znajomość środków zarządzania i ochrony ICCAT oceniana na podstawie świadectwa wydanego przez państwa członkowskie w oparciu o wytyczne ICCAT dotyczące szkolenia;
- c) umiejętność obserwacji i dokładnego zapisu;
- d) zadowalająca znajomość języka państwa bandery obserwowanego statku lub miejsca hodowli lub tuczu.

OBOWIĄZKI OBSERWATORÓW REGIONALNYCH ICCAT

2. Obserwatorzy regionalni ICCAT:

- a) muszą mieć ukończone szkolenie techniczne wymagane na podstawie wytycznych ustanowionych przez ICCAT;
- b) muszą być obywatelami jednego z państw członkowskich oraz, w miarę możliwości, obywatelami innego państwa niż państwo miejsca hodowli lub tuczu lub tonara, lub państwo bandery okrężnicowca. Jeżeli jednak tuńczyk błękitnopłetwy jest odławiany z sadza i sprzedawany jako produkt świeży, funkcję obserwatora regionalnego ICCAT, który obserwuje odłów, może pełnić obywatel państwa członkowskiego odpowiedzialnego za miejsce hodowli lub tuczu;
- c) muszą być w stanie wykonywać zadania określone w pkt 3;
- d) muszą być uwzględnieni w wykazie obserwatorów regionalnych ICCAT prowadzonym przez ICCAT;
- e) nie mogą mieć aktualnych interesów finansowych lub czerpać korzyści z połowów tuńczyka błękitnopłetwego.

ZADANIA OBSERWATORÓW REGIONALNYCH ICCAT

3. Do zadań obserwatorów regionalnych ICCAT należą:

- a) w przypadku obserwatorów na okrężnicowcach – monitorowanie zgodności okrężnicowców ze stosownymi środkami zarządzania i ochrony przyjętymi przez ICCAT; w szczególności obserwator regionalny ICCAT:
 1. w przypadkach gdy obserwator regionalny ICCAT zauważy coś, co może stanowić niezgodność z zaleceniami ICCAT, niezwłocznie przedkłada tę informację przedsiębiorstwu wysyłającemu obserwatora regionalnego ICCAT, które niezwłocznie przekazuje ją organom państwa bandery statku łowczego;
 2. zapisuje i składa raporty z działalności połowowej;
 3. obserwuje i oszacowuje połowy oraz weryfikują wpisy do dziennika połowowego;
 4. sporządza dzienny raport z działań okrężnicowca związanych z transferem;
 5. obserwuje i odnotowuje statki, które mogą prowadzić połowy niezgodnie ze środkami zarządzania i ochrony ICCAT;
 6. odnotowuje prowadzone działania związane z transferem i składa raporty na ich temat;
 7. weryfikuje pozycję statku podczas transferu;

8. obserwuje i oszacowuje przenoszone produkty, również poprzez przegląd zapisów wideo;
 9. weryfikuje i zapisuje nazwę danego statku rybackiego i jego numer ICCAT;
 10. prowadzi prace naukowo-badawcze, takie jak gromadzenie danych w ramach zadania II, jeżeli wymaga tego Komisja ICCAT, na podstawie wytycznych SCRS;
- b) w przypadku obserwatorów regionalnych ICCAT w miejscach hodowli lub tuczu i tonarach – monitorowanie zgodności tych miejsc hodowli lub tuczu i tonarów ze stosownymi środkami zarządzania i ochrony przyjętymi przez ICCAT; w szczególności obserwator regionalny ICCAT:
1. weryfikuje dane zawarte w deklaracji transferu ICCAT i deklaracji umieszczania w sadzach oraz BCD, w tym poprzez przegląd zapisów wideo;
 2. poświadcza dane zawarte w deklaracji transferu ICCAT i deklaracji umieszczania w sadzach oraz w BCD;
 3. sporządza dzienny raport ze związanych z transferem działań miejsc hodowli lub tuczu i tonarów;
 4. kontrasygnuje deklarację transferu ICCAT i deklarację umieszczania w sadzach i BCD jedynie wtedy, gdy obserwator regionalny ICCAT zgadza się, że zawarte w nich informacje są spójne z uwagami obserwatorów, włącznie z nagraniem wideo potwierdzającym zgodność na mocy wymogów określonych w art. 42 ust. 1 i art. 43 ust. 1;
 5. prowadzi wymagane przez Komisję prace naukowo-badawcze, np. gromadzenie próbek, na podstawie wytycznych SCRS;
 6. rejestruje i weryfikuje obecność wszelkiego oznakowania, w tym również znaki naturalne, oraz informują o wszelkich śladach niedawnego usuwania oznakowania;
- c) sporządzanie ogólnych raportów obejmujących informacje zebrane zgodnie z niniejszym punktem oraz zapewnianie kapitanowi i operatorowi miejsca hodowli lub tuczu możliwości zawarcia w nich wszelkich stosownych informacji;
- d) przedkładanie Sekretariatowi ogólnego raportu, o którym mowa w lit. c), w ciągu 20 dni od zakończenia okresu obserwacji;
- e) pełnienie wszelkich innych funkcji określonych przez Komisję ICCAT.
4. Obserwatorzy regionalni ICCAT traktują jako poufne wszystkie informacje dotyczące operacji okrężnicowców i miejsc hodowli lub tuczu związanych z połowem i transferem oraz potwierdzają przyjęcie tego wymogu na piśmie, co stanowi warunek wyznaczenia ich jako obserwatorów regionalnych ICCAT.
 5. Obserwatorzy regionalni ICCAT spełniają wymogi przepisów ustawowych i wykonawczych państwa bandery lub państwa miejsca hodowli lub tuczu, którego jurysdykcji podlega statek lub miejsce hodowli lub tuczu, do którego obserwator regionalny ICCAT został przydzielony.
 6. Obserwatorzy regionalni ICCAT przestrzegają hierarchii i ogólnych zasad zachowania obowiązujących cały personel statku i miejsca hodowli lub tuczu, pod warunkiem że zasady te nie kłócą się z obowiązkami obserwatorów regionalnych ICCAT wynikającymi z niniejszego programu ani z obowiązkami personelu statków i miejsc hodowli lub tuczu określonych w pkt 7 niniejszego załącznika i w art. 39.

OBOWIĄZKI PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO BANDERY WOBEC OBSERWATORÓW REGIONALNYCH ICCAT

7. Państwa członkowskie odpowiedzialne za okrężnicowiec, miejsce hodowli lub tuczu lub tonar zapewniają, aby obserwatorzy regionalni ICCAT:
 - a) mieli dostęp do personelu statku, miejsca hodowli lub tuczu i tonara oraz do narzędzi, sadzów i urządzeń;

- b) na żądanie mieli dostęp do następujących urządzeń – jeżeli są one na statku, do którego zostali przydzieleni – w celu ułatwienia wykonywania ich obowiązków, określonych w pkt 3 niniejszego załącznika:
1. urządzenia nawigacji satelitarnej;
 2. ekrany radarowe w czasie pracy;
 3. elektroniczne urządzenia łączności;
- c) mieli zapewnione zakwaterowanie, w tym miejsce do spania, wyżywienie i odpowiednie warunki sanitarne, takie same jak oficerowie;
- d) mieli zapewnione odpowiednie miejsce na mostku lub w sterowni do pracy biurowej, jak również miejsce na pokładzie odpowiednie do wykonywania obowiązków obserwatora.

KOSZTY WYNIKAJĄCE Z PROGRAMU OBECNOŚCI OBSERWATORÓW REGIONALNYCH ICCAT

8. Wszystkie koszty związane z działalnością obserwatorów regionalnych ICCAT ponoszą operatorzy miejsc hodowli lub tuczu lub właściciele okrężnicowców.
-

ZAŁĄCZNIK IX

System wspólnej międzynarodowej kontroli ICCAT

Na czwartym zwykłym posiedzeniu (Madryt, listopad 1975 r.) oraz na dorocznym posiedzeniu w 2008 r. w Marrakeszu ICCAT ustaliła, że:

Zgodnie z art. IX ust. 3 konwencji Komisja ICCAT zaleca ustanowienie następujących uzgodnień w zakresie międzynarodowej kontroli poza wodami podlegającymi jurysdykcji krajowej w celu zapewnienia stosowania konwencji i obowiązujących na jej mocy środków:

I. POWAŻNE NARUSZENIA

1. Do celów niniejszej procedury poważne naruszenie oznacza następujące naruszenia środków zarządzania i ochrony ICCAT przyjętych przez Komisję ICCAT:
 - a) połowy bez licencji, zezwolenia lub upoważnienia wydanego przez CPC bandery;
 - b) zaniedbania w prowadzeniu wystarczających rejestrów połowów i danych dotyczących połowów zgodnie z wymogami Komisji ICCAT w zakresie sprawozdawczości lub znaczna ilość błędów w takich rejestrach połowów lub danych dotyczących połowów;
 - c) połowy w obszarze zamkniętym;
 - d) połowy w okresie zamkniętym;
 - e) celowe przyjmowanie lub zatrzymywanie gatunków niezgodnie z obowiązującymi środkami zarządzania i ochrony przyjętymi przez ICCAT;
 - f) znaczące naruszenie limitów połowowych lub kwot obowiązujących na mocy przepisów ICCAT;
 - g) wykorzystywanie zakazanych narzędzi połowowych;
 - h) fałszowanie lub celowe zatajanie oznaczeń, tożsamości lub rejestracji statku rybackiego;
 - i) zatajanie dowodów dotyczących postępowania wyjaśniającego w sprawie naruszenia, manipulowanie nimi lub ich usuwanie;
 - j) wielokrotne naruszenia, które łącznie stanowią poważne zlekceważenie obowiązujących środków ICCAT;
 - k) napaść na upoważnionego inspektora lub obserwatora, opieranie się mu, zastraszanie go, molestowanie seksualne, ingerowanie w jego czynności, niesłuszne utrudnianie prowadzenia tych czynności lub ich opóźnianie;
 - l) celowe manipulowanie VMS lub jego dezaktywacja;
 - m) inne naruszenia stwierdzone przez ICCAT, po ich włączeniu do zmienionej wersji niniejszej procedury i jej rozpowszechnieniu;
 - n) połowy z pomocą samolotu zwiadowczego;
 - o) ingerowanie w satelitarny system monitorowania lub prowadzenie działalności bez VMS;
 - p) dokonywanie transferu bez deklaracji transferu ICCAT;
 - q) przeładunek na morzu.

2. W przypadku wejścia na statek i inspekcji statku rybackiego, w czasie której upoważnieni inspektorzy stwierdzą działanie lub stan stanowiące poważne naruszenie określone w pkt 1, organy państwa bandery statków inspekcyjnych natychmiast powiadamiają o nim państwo bandery statku rybackiego bezpośrednio, jak również poprzez Sekretariat ICCAT. W takich przypadkach inspektor powiadamia również każdy statek inspekcyjny państwa bandery statku rybackiego, o którym wiadomo, że znajduje się w pobliżu.
3. Inspektorzy ICCAT rejestrują w dzienniku połowowym statku rybackiego przeprowadzone inspekcje i wszelkie stwierdzone naruszenia.
4. Państwo członkowskie bandery zapewnia, aby po inspekcji, o której mowa w pkt 2, dany statek rybacki zaprzestał wszelkiej działalności połowowej. Państwo członkowskie bandery wymaga, aby statek rybacki skierował się w ciągu 72 godzin do portu wyznaczonego przez to państwo, gdzie zostanie wszczęte postępowanie wyjaśniające.
5. Jeżeli statek nie zostaje wezwany do portu, państwo członkowskie bandery przedstawia we właściwym czasie odpowiednie uzasadnienie Komisji, która przekazuje informacje do Sekretariatu ICCAT, który z kolei udostępnia je innym umawiającym się stronom na ich wniosek.

II. PRZEPROWADZANIE INSPEKCJI

6. Inspekcje są przeprowadzane przez inspektorów wyznaczonych przez umawiające się strony. Nazwy upoważnionych agencji rządowych i nazwiska wszystkich inspektorów wyznaczonych w tym celu przez odpowiednie rządy są zgłaszane Komisji ICCAT.
7. Statki wykonujące zadania w zakresie międzynarodowych wejść na statek i inspekcji zgodnie z niniejszym załącznikiem wywieszają specjalną flagę lub specjalny proporzec zatwierdzone przez Komisję ICCAT i wydane przez Sekretariat ICCAT. Nazwy statków wykorzystywanych do tych celów zostają zgłoszone do Sekretariatu ICCAT tak szybko, jak jest to możliwe przed rozpoczęciem inspekcji. Sekretariat ICCAT udostępnia informacje dotyczące wyznaczonych statków inspekcyjnych wszystkim CPC, w tym przez opublikowanie ich na swojej chronionej stronie internetowej.
8. Każdy inspektor posiada odpowiedni dokument tożsamości wydany przez organy państwa bandery, w formie przedstawionej w pkt 21 niniejszego załącznika.
9. Z zastrzeżeniem ustaleń uzgodnionych na mocy pkt 16 statek pod banderą umawiającej się strony prowadzący połowy tuńczyka lub ryb tuńczykopodobnych na obszarze objętym Konwencją poza wodami podlegającymi jurysdykcji krajowej zatrzymuje się po otrzymaniu odpowiedniego sygnału zgodnie z Międzynarodowym Kodem Sygnałowym od statku, który wywiesza proporzec ICCAT opisany w pkt 7 i na którym znajduje się inspektor, chyba że statek prowadzi akurat operacje połowowe; w takim przypadku statek zatrzymuje się natychmiast po zakończeniu takich operacji. Kapitan statku udziela zespołowi dokonującemu inspekcji, o którym mowa w pkt 10, zezwolenia na wejście na statek i udostępnia drabinkę wejściową. Kapitan umożliwia zespołowi dokonującemu inspekcji skontrolowanie urządzeń, połowu lub narzędzi oraz wszelkiej odpowiedniej dokumentacji w sposób, który inspektor uzna za konieczny do sprawdzenia przestrzegania obowiązujących zaleceń Komisji ICCAT w odniesieniu do państwa bandery statku poddawane inspekcji. Ponadto inspektor może zwrócić się o wszelkie niezbędne wyjaśnienia.
10. Wielkość zespołu dokonującego inspekcji ustala oficer dowodzący statku inspekcyjnego z uwzględnieniem stosownych okoliczności. Zespół dokonujący inspekcji jest tak mały, jak to możliwe do pewnej i bezpiecznej realizacji zadań przewidzianych w niniejszym załączniku.
11. Po wejściu na statek inspektor przedstawia dokument tożsamości opisany w pkt 8. Inspektor musi przestrzegać ogólnie przyjętych międzynarodowych przepisów, procedur i praktyk dotyczących bezpieczeństwa statku poddawane inspekcji i jego załogi oraz zminimalizować zakłócenia dla działalności połowowej lub przechowywania produktu oraz, o ile to możliwe, unikać działań, które wpłynęłyby niekorzystnie na jakość połowu znajdującego się na statku.

Każdy inspektor ogranicza swoje badania do ustalenia, czy przestrzega się zaleceń Komisji ICCAT obowiązujących w odniesieniu do państwa bandery danego statku. Podczas przeprowadzania inspekcji inspektor może zwrócić się do kapitana statku rybackiego o wszelką niezbędną pomoc. Inspektor sporządza sprawozdanie z inspekcji w formie zatwierdzonej przez Komisję ICCAT. Inspektor podpisuje sprawozdanie w obecności kapitana statku, który ma prawo dodać do sprawozdania wszelkie uwagi, jakie uzna za odpowiednie, lub zwrócić się o ich dodanie oraz podpisuje te uwagi.

12. Kopie sprawozdania przekazuje się kapitanowi statku oraz rządowi, któremu podlega zespół dokonujący inspekcji i który przekazuje kopie właściwym organom państwa bandery statku poddawanego inspekcji oraz Komisji ICCAT. W przypadku stwierdzenia jakiegokolwiek naruszenia zaleceń ICCAT inspektor powiadamia również, w miarę możliwości, każdy statek inspekcyjny państwa bandery statku rybackiego, o którym wiadomo, że znajduje się w pobliżu.
13. Opór wobec inspektora lub niewypełnianie jego poleceń są traktowane przez państwo bandery statku poddawanego inspekcji w sposób podobny do tego, w jaki traktuje ono podobne zachowania wobec inspektora krajowego.
14. Inspektor wypełnia swoje obowiązki na mocy tych ustaleń zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, lecz podlega kontroli operacyjnej władz krajowych i jest wobec nich odpowiedzialny.
15. Umawiające się strony biorą pod uwagę sprawozdania z inspekcji, rejestry obserwacji zgodnie z zaleceniem ICCAT 94-09 oraz stwierdzenia wynikające z inspekcji dokumentów przez zagranicznych inspektorów na mocy tych ustaleń oraz podejmują w związku z tym działania na podobnej zasadzie jak w przypadku sprawozdań inspektorów krajowych zgodnie z prawodawstwem krajowym. Niniejszy punkt nie nakłada na umawiającą się stronę obowiązku nadawania większej wartości dowodowej sprawozdaniu zagranicznego inspektora niż wartość, jaką miałyby to sprawozdanie w państwie inspektora. Umawiające się strony współpracują w celu ułatwienia postępowania sądowego lub innego rodzaju postępowania będącego skutkiem sprawozdania inspektora na mocy niniejszych ustaleń.
16. a) Do dnia 15 lutego każdego roku umawiające się strony powiadamiają Komisję ICCAT o tymczasowych planach przeprowadzania inspekcji na mocy zalecenia wdrożonego niniejszym rozporządzeniem w danym roku kalendarzowym, a Komisja ICCAT może zaproponować umawiającym się stronom koordynację operacji krajowych w tej dziedzinie, w tym liczbę inspektorów i statków, na których znajdują się inspektorzy.

b) Ustalenia określone w zaleceniu ICCAT 19-04 oraz plany uczestnictwa stosuje się między umawiającymi się stronami, o ile nie uzgodniły one inaczej, a wszelkie tego typu uzgodnienia zgłasza się Komisji ICCAT. Wdrożenie systemu zostanie jednak zawieszono pomiędzy dwoma umawiającymi się stronami, jeżeli jedna z nich zgłosi to Komisji ICCAT w oczekiwaniu na realizację uzgodnień.
17. a) Narzędzia połowowe kontroluje się zgodnie z regulacjami obowiązującymi na podobszarze, na którym ma miejsce inspekcja. Inspektor określa podobszar, na którym miała miejsce inspekcja, oraz przedstawia w sprawozdaniu z inspekcji opis wszelkich stwierdzonych naruszeń.

b) Inspektor jest uprawniony do inspekcji wszystkich stosowanych lub znajdujących się na statku narzędzi połowowych.
18. Inspektor umieszcza znak identyfikacyjny zatwierdzony przez Komisję ICCAT na każdym narzędziu połowowym, które wydaje się niezgodne z zaleceniami Komisji ICCAT obowiązującymi dla państwa bandery danego statku, i odnotowuje to w swoim sprawozdaniu z inspekcji.
19. Inspektor może sfotografować narzędzia, urządzenia, dokumentację i wszelkie inne elementy, które uzna za niezbędne, w sposób ujawniający te cechy, które jego zdaniem są niezgodne z obowiązującymi przepisami; w takim przypadku fotografowane obiekty wymienia się w sprawozdaniu, a do kopii sprawozdania przeznaczonej dla państwa bandery dołącza się kopie tych zdjęć.

20. Inspektor dokonuje, w razie konieczności, inspekcji wszystkich połowów na statku w celu ustalenia zgodności z zaleceniami ICCAT.
21. Wzór dowodu tożsamości dla inspektorów jest następujący:

INTERNATIONAL COMMISSION FOR THE CONSERVATION OF ATLANTIC TUNA			ICCAT
	Inspector Identity Card		
 Photograph	Contracting Party:	The holder of this document is an ICCAT inspector duly appointed under the terms of the Scheme of Joint International Inspection and Surveillance of the International Commission for the Conservation of the Atlantic Tuna and has the authority to act under the provision of the ICCAT Control and Enforcement measures.	
	Inspector Name: ICCAT Executive Secretary Issuing Authority Inspector
	Card n°:		
	Issue Date:	Valid five years	

ZAŁĄCZNIK X

Minimalne normy w zakresie procedur dotyczących nagrań wideo

Operacje transferu

1. Elektroniczny nośnik zawierający oryginalne nagrania wideo przekazywany jest jak najszybciej po zakończeniu operacji transferu obserwatorowi regionalnemu ICCAT, który natychmiast sygnuje go inicjałami, aby uniknąć wszelkich dalszych manipulacji.
2. Oryginalny zapis należy przechowywać na statku łowczym lub – w stosownych przypadkach – u operatora miejsca hodowli lub tuczu lub tonara przez cały okres obowiązywania upoważnienia.
3. Sporządza się dwa identyczne egzemplarze nagrania wideo. Jeden egzemplarz przekazywany jest obserwatorowi regionalnemu ICCAT na pokładzie okrężnicowca, a jeden krajowemu obserwatorowi obecnemu na holowniku, przy czym ten drugi egzemplarz dołącza się do deklaracji transferu ICCAT i do połowów, których on dotyczy. Procedura taka powinna mieć zastosowanie wyłącznie do obserwatorów krajowych w przypadku transferów między holownikami.
4. Na początku lub na końcu każdego nagrania wideo wyświetla się numer zezwolenia na transfer ICCAT.
5. Na każdym nagraniu wideo przez cały czas wyświetla się godzina i data nagrania.
6. Przed rozpoczęciem transferu nagranie wideo musi obejmować otwarcie i zamknięcie sieci lub drzwi oraz materiał pokazujący, czy sadze odbierające i sadze przekazujące zawierają już tuńczyka błękitnopłetwego.
7. Nagrania wideo są ciągłe bez żadnych przerw i cięć oraz obejmują całą operację transferu.
8. Nagranie wideo ma jakość wystarczającą do oszacowania liczby przenoszonych tuńczyków błękitnopłetwych.
9. Jeżeli nagranie wideo ma jakość niewystarczającą do oszacowania liczby przeniesionych tuńczyków błękitnopłetwych, należy przeprowadzić transfer kontrolny. Operator może zwrócić się do organów państwa bandery statku lub tonara o przeprowadzenie transferu kontrolnego. W przypadku gdy operator nie zwróci się o taki transfer kontrolny lub wynik tego transferu nie jest zadowalający, organy kontrolne żądają takiej liczby transferów kontrolnych, jaka okaże się niezbędna, by dostępne było nagranie wideo odpowiedniej jakości. Taki transfer kontrolny obejmuje transfer wszystkich tuńczyków błękitnopłetwych znajdujących się w sadzu odbierającym do innego sadza, który jest pusty. Jeżeli ryby pochodzą z tonara, tuńczyk błękitnopłetwy przeniesiony już z tonara do sadza odbierającego może zostać przeniesiony z powrotem do tonara i wówczas transfer kontrolny zostaje anulowany pod nadzorem obserwatora regionalnego ICCAT.

Umieszczanie w sadzach

1. Elektroniczny nośnik zawierający oryginalne nagrania wideo przekazywany jest jak najszybciej po zakończeniu operacji umieszczania w sadzach obserwatorowi regionalnemu ICCAT, który natychmiast sygnuje go inicjałami w celu uniknięcia wszelkich dalszych manipulacji.
2. Oryginalne nagranie przechowuje się w stosownych przypadkach w miejscach hodowli lub tuczu przez cały okres obowiązywania upoważnienia.
3. Sporządza się dwa identyczne egzemplarze nagrania wideo. Jeden egzemplarz przekazywany jest obserwatorowi regionalnemu ICCAT przydzielonemu do miejsca hodowli lub tuczu.
4. Na początku lub na końcu każdego nagrania wideo wyświetla się numer zezwolenia na umieszczenie w sadzach ICCAT.
5. Na każdym nagraniu wideo przez cały czas wyświetla się godzina i data nagrania.

6. Przed rozpoczęciem operacji umieszczania w sadzach nagranie wideo musi obejmować otwarcie i zamknięcie sieci/drzwi oraz pokazywać, czy sadze odbierające i sadze przekazujące zawierają już tuńczyka błękitnopłetwego.
 7. Nagrania wideo są ciągłe bez żadnych przerw i cięć oraz obejmują całą operację umieszczania w sadzach.
 8. Nagranie wideo ma jakość wystarczającą do oszacowania liczby przenoszonych tuńczyków błękitnopłetwych.
 9. Jeżeli nagranie wideo ma jakość niewystarczającą do oszacowania liczby przeniesionych tuńczyków błękitnopłetwych, organy kontrolne wnioskuje o nową operację umieszczenia w sadzach. Nowa operacja umieszczenia w sadzach obejmuje przeniesienie wszystkich tuńczyków błękitnopłetwych znajdujących się w sadzu odbierającym w miejscu hodowli lub tuczu do innego sadza w miejscu hodowli lub tuczu, który musi być pusty.
-

ZAŁĄCZNIK XI

Standardy i procedury związane z systemami kamer stereoskopowych w kontekście operacji umieszczania w sadzach**A. Stosowanie systemów kamer stereoskopowych**

Stosowanie systemów kamer stereoskopowych w kontekście operacji umieszczania w sadzach, zgodnie z wymogami art. 51, odbywa się następująco:

1. Próbką żywych ryb nie może być mniejsza niż 20 % ilości ryb umieszczanych w sadzach. Jeżeli jest to technicznie możliwe, próbka żywych ryb jest sekwencyjna, tzn. pomiaru dokonuje się na co piątym osobniku; próbkę pobiera się na rybach mierzonych w odległości od 2 do 8 metrów od kamery.
2. Wymiary bramki transferowej łączącej sadz przekazujący i sadz odbierający wynoszą maksymalnie 10 metrów szerokości i 10 metrów wysokości.
3. Jeżeli pomiary długości ryb wykazują rozkład multimodalny (dwie ławice lub więcej ławic o różnych rozmiarach), możliwe jest stosowanie do tej samej operacji umieszczania w sadzach więcej niż jednego algorytmu konwersji; do zamiany długości według rozpiętości na masę całkowitą stosuje się najbardziej aktualne algorytmy ustanowione przez SCRS, zgodnie z kategorią rozmiaru ryb mierzonych podczas umieszczania w sadzach.
4. Przed każdą operacją umieszczania w sadzach zatwierdza się stereoskopowe pomiary długości z wykorzystaniem paska skali w odległości od 2 do 8 metrów.
5. Przy przekazywaniu wyników programu stereoskopowego w informacjach podaje się margines błędu właściwy dla specyfikacji technicznej systemu kamer stereoskopowych, który nie może wykraczać poza zakres $\pm 5\%$.
6. Sprawozdanie z wyników programu stereoskopowego obejmuje dane dotyczące wszystkich specyfikacji technicznych wymienionych powyżej, w tym wielkość próbki, sposób pobierania próbki, odległość od kamery, wymiary bramki transferowej oraz algorytmy (stosunek długości do masy). SCRS poddaje przeglądowi wszystkie te specyfikacje, a jeśli to konieczne, opracowuje zalecenia w sprawie ich zmiany.
7. Jeżeli nagranie kamerą stereoskopową ma jakość niewystarczającą do oszacowania masy umieszczonych w sadzach tuńczyków błękitnopłetwych, organy państwa członkowskiego odpowiedzialnego za statek łowczy, tonar lub miejsce hodowli lub tuczu nakazują przeprowadzenie nowej operacji umieszczania w sadzach.

B. Prezentacja i wykorzystanie wyników programów

1. W przypadku wspólnych operacji połowowych i połowów przy pomocy tonarów przeznaczonych do miejsca hodowli lub tuczu, w które zaangażowane są pojedyncze CPC lub jedno państwo członkowskie, decyzje dotyczące różnic pomiędzy raportem połowowym a wynikami programu systemu stereoskopowego podejmuje się na poziomie wspólnej operacji połowowej lub całkowitych połowów przy pomocy tonarów. W przypadku wspólnych operacji połowowych, w które zaangażowanych jest więcej CPC lub państw członkowskich, decyzje dotyczące różnic pomiędzy raportem połowowym a wynikami programu systemu stereoskopowego podejmuje się na poziomie operacji umieszczania w sadzach, chyba że organy wszystkich CPC lub państw członkowskich bandery statków łowczych zaangażowanych we wspólną operację połowową postanowią inaczej.
2. W terminie 15 dni od daty umieszczenia ryb w sadzach państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu przedstawia państwu członkowskiemu lub CPC odpowiedzialnym za statek łowczy lub tonar oraz Komisji raport obejmujący następujące dokumenty:
 - a) raport techniczny dotyczący systemu stereoskopowego zawierający:
 - informacje ogólne: gatunki, obszar, sadz, data, algorytm,
 - informacje statystyczne dotyczące wielkości: średnia masa i długość, minimalna masa i długość, maksymalna masa i długość, liczba ryb, od których pobrano próbki, zróżnicowanie masy, zróżnicowanie rozmiaru;

- b) szczegółowe wyniki programu uwzględniające rozmiar i masę każdej ryby, od której pobrano próbkę;
- c) raport z umieszczania w sadzach zawierający:
- ogólne informacje dotyczące operacji: liczba operacji umieszczania w sadzach, nazwa miejsca hodowli lub tuczu, numer sadza, numer BCD, numer deklaracji transferu ICCAT, nazwa i bandera statku łowczego lub tonara, nazwa i bandera holownika, data operacji przeprowadzonych w ramach systemu stereoskopowego i nazwa pliku zawierającego nagranie,
 - algorytm stosowany do przeliczenia długości na masę,
 - porównanie ilości zadeklarowanej w BCD oraz ilości wykrytej za pomocą systemu stereoskopowego, z uwzględnieniem liczby ryb, średniej masy i masy całkowitej (wzór stosowany do obliczenia różnicy jest następujący: $(\text{System stereoskopowy} - \text{BCD}) / (\text{System stereoskopowy} * 100)$),
 - margines błędu systemu,
 - w przypadku raportów z umieszczania w sadzach odnoszących się do wspólnych operacji połowowych / tonarów ostatni raport z umieszczania w sadzach zawiera również streszczenie wszystkich informacji z poprzednich raportów z umieszczania w sadzach.
3. Po otrzymaniu raportu z umieszczania w sadzach organy państwa członkowskiego statku łowczego lub tonara podejmują wszelkie niezbędne działania w zależności od następujących sytuacji:
- a) całkowita masa zadeklarowana przez statek łowczy lub tonar w BCD mieści się w zakresie wyników z systemu stereoskopowego:
- nie wydaje się nakazu wypuszczenia;
 - należy wprowadzić zmiany w dokumencie BCD zarówno w zakresie liczby (stosując liczbę ryb uzyskaną przez system kamer kontrolnych lub inne techniki), jak i średniej masy, przy czym nie zmienia się masy całkowitej;
- b) całkowita masa zadeklarowana przez statek łowczy lub tonar w BCD kształtuje się poniżej najniższej wartości z zakresu wyników z systemu stereoskopowego:
- wydaje się nakaz wypuszczenia przy zastosowaniu najniższej wartości z zakresu wyników z systemu stereoskopowego,
 - operacje wypuszczania przeprowadza się zgodnie z procedurami określonymi w art. 41 ust. 2 i załączniku XII,
 - po zakończeniu operacji wypuszczania należy wprowadzić zmiany w BCD zarówno w zakresie liczby (stosując różnicę między liczbą ryb uzyskaną z kamer kontrolnych a liczbą ryb wypuszczonych), jak i średniej masy, przy czym nie zmienia się masy całkowitej;
- c) całkowita masa zadeklarowana przez statek łowczy lub tonar w BCD przewyższa najwyższą wartość z zakresu wyników z systemu stereoskopowego:
- nie wydaje się nakazu wypuszczenia;
 - wprowadza się odpowiednie zmiany w BCD w odniesieniu – odpowiednio – do masy całkowitej (stosując najwyższą wartość w zakresie wyników z systemu stereoskopowego), liczby ryb (stosując wyniki z kamer kontrolnych) oraz średniej masy.

4. W przypadku każdej istotnej zmiany BCD wprowadzone w sekcji 2 wartości (liczba i masa) są spójne z wartościami wprowadzonymi w sekcji 6, a wartości w sekcjach 3, 4 i 6 nie są wyższe niż wartości w sekcji 2.
5. W przypadku wyrównywania różnic stwierdzonych w indywidualnych raportach z umieszczania w sadzach w odniesieniu do wszystkich operacji umieszczania w sadzach przeprowadzonych w ramach wspólnej operacji połowowej / połowu w tonarach, bez względu na to, czy konieczna jest operacja wypuszczenia, wprowadza się zmiany we wszystkich odpowiednich BCD na podstawie najniższej wartości w zakresie wyników z systemu stereoskopowego. Należy wprowadzić zmiany również w BCD dotyczącym ilości wypuszczonego tuńczyka błękitnopłetwego w odniesieniu do masy / liczby sztuk wypuszczonych ryb. Należy wprowadzić zmiany również w BCD dotyczącym tuńczyka błękitnopłetwego, który nie został wypuszczony, lecz w odniesieniu do którego wyniki z systemu stereoskopowego lub uzyskane innymi technikami różnią się od wartości zgłoszonych jako złowione lub poddane transferowi, w celu oddania tych różnic.

Należy wprowadzić zmiany również w BCD dotyczącym połowów objętych operacją wypuszczenia w odniesieniu do masy / liczby sztuk wypuszczonych ryb.

ZAŁĄCZNIK XII

Protokół operacji wypuszczania

1. Operacja wypuszczania do morza tuńczyka błękitnopłetwego z sadzów wykorzystywanych w hodowli lub tuczu jest nagrywana za pomocą kamery wideo i obserwowana przez obserwatora regionalnego ICCAT, który sporządza raport i przedkłada go razem z nagraniem wideo Sekretariatowi ICCAT.
2. Jeżeli wydano nakaz wypuszczenia operator miejsca hodowli lub tuczu występuje z wnioskiem o wysłanie obserwatora regionalnego ICCAT.
3. Operacja wypuszczania do morza tuńczyka błękitnopłetwego z sadzów wykorzystywanych w transporcie lub tonarów jest obserwowana przez krajowego obserwatora z państwa członkowskiego odpowiedzialnego za holownik lub tonar, który sporządza raport i przedkłada go organom kontroli w odpowiedzialnym państwie członkowskim.
4. Przed dokonaniem operacji wypuszczania organy kontroli państwa członkowskiego mogą nakazać przeprowadzenie transferu kontrolnego z wykorzystaniem kamer tradycyjnych lub stereoskopowych w celu oszacowania liczby i masy ryb, które muszą zostać wypuszczone.
5. Organy państwa członkowskiego mogą zastosować wszelkie dodatkowe środki, jakie uznają za konieczne do zapewnienia, aby operacje wypuszczania odbywały się w najodpowiedniejszym momencie i miejscu, tak aby zwiększyć prawdopodobieństwo powrotu ryb do stada. Operator jest odpowiedzialny za przeżywalność ryb aż do ukończenia operacji wypuszczania. Operacje wypuszczania przeprowadza się w ciągu trzech tygodni od zakończenia operacji umieszczania w sadzach.
6. Po zakończeniu operacji odławiania ryby, które pozostają w miejscu hodowli lub tuczu i nie są objęte BCD, wypuszcza się zgodnie z procedurami określonymi w art. 41 ust. 2 i niniejszym załączniku.

ZAŁĄCZNIK XIII

Postępowanie z martwymi rybami

W trakcie operacji połowowych prowadzonych przez okrężnicowce w dzienniku połowowym statku rybackiego należy zarejestrować ilość ryb martwych znalezionych w okrężnicy i odjąć ją odpowiednio od kwoty danego państwa członkowskiego.

Rejestrowanie i przetwarzanie martwych ryb w czasie pierwszego transferu:

1. Operator holownika otrzymuje BCD z wypełnionymi sekcjami 2 (Połów całkowity), 3 (Handel żywymi rybami) i 4 (Transfer – w tym ryby „martwe”).

Ilości całkowite zarejestrowane w sekcjach 3 i 4 odpowiadają ilościom zarejestrowanym w sekcji 2. BCD towarzyszy oryginalna deklaracja transferu ICCAT zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Ilości zgłoszone w deklaracji transferu ICCAT (ryby żywe objęte transferem) odpowiadają ilościom zgłoszonym w sekcji 3 powiązanego BCD.

2. Odcinek BCD obejmujący sekcję 8 (Informacje handlowe) należy wypełnić i przekazać operatorowi statku pomocniczego rybołówstwa, który przewozi martwego tuńczyka błękitnopłetwego na brzeg (lub zachować na statku łowczym, jeżeli tuńczyk ma być wyladowany bezpośrednio na brzegu). Do martwej ryby i odcinka BCD dołącza się kopię deklaracji transferu ICCAT.
3. Ilość martwych ryb rejestruje się w BCD statku łowczego, który dokonał połowu, lub – w przypadku wspólnych operacji połowowych – w BCD statku łowczego lub statku pływającego pod inną banderą uczestniczącego we wspólnej operacji połowowej.

ZAŁĄCZNIK XV

Standardy minimalne dotyczące wprowadzenia VMS na obszarze konwencji ICCAT ⁽¹⁾

1. Niezależnie od bardziej rygorystycznych wymogów mających zastosowanie do określonych połowów w ramach ICCAT, każde państwo członkowskie bandery wprowadza VMS dla swoich statków rybackich o długości całkowitej powyżej 15 metrów, którym zezwolono na połowy w wodach poza jurysdykcją państwa członkowskiego bandery, oraz:
 - a) nakłada na swoje statki rybackie wymóg instalacji autonomicznego systemu umożliwiającego łatwe stwierdzenie jego naruszenia, który to system stale, automatycznie i niezależnie od wszelkiej interwencji statku nadaje komunikaty do centrum monitorowania rybołówstwa (CMR) państwa członkowskiego bandery, aby państwo członkowskie bandery danego statku rybackiego mogło śledzić pozycję, kurs i prędkość tego statku;
 - b) zapewnia, by zainstalowane na statku rybackim satelitarne urządzenie lokacyjne gromadziło i stale przekazywało do CMR państwa członkowskiego bandery następujące dane:
 - dane identyfikacyjne statku;
 - pozycja geograficzna statku (długość i szerokość geograficzna), z marginesem błędu poniżej 500 metrów i przedziałem ufności 99 %; oraz
 - data i godzina;
 - c) zapewnia, aby CMR państwa członkowskiego bandery otrzymywało automatyczne powiadomienie, jeżeli komunikacja między CMR a satelitarnym urządzeniem lokacyjnym zostanie przerwana.
 - d) we współpracy z państwem nadbrzeżnym zapewnia, by komunikaty o pozycji nadawane przez statki pływające pod jego banderą podczas operacji na wodach pod jurysdykcją tego państwa nadbrzeżnego były również automatycznie i w czasie rzeczywistym nadawane do CMR państwa nadbrzeżnego, które zezwoliło na tę operację. W związku z wykonywaniem niniejszego przepisu należy odpowiednio uwzględnić kwestię minimalizowania kosztów operacyjnych, trudności technicznych oraz obciążeń administracyjnych związanych z nadawaniem tych komunikatów; oraz
 - e) dla ułatwienia nadawania i odbioru komunikatów o pozycji, o których mowa w lit. d), zapewnia, aby CMR państwa członkowskiego bandery lub CMR CPC bandery oraz CMR państwa nadbrzeżnego wymieniały dane kontaktowe i bezzwłocznie powiadamiały drugą stronę o wszelkich zmianach tych danych. CMR państwa nadbrzeżnego powiadamia CMR państwa członkowskiego bandery lub CMR CPC bandery o wszelkich przypadkach przerwania odbioru kolejnych komunikatów o pozycji. Komunikaty o pozycji między CMR państwa członkowskiego bandery lub CMR CPC bandery a CMR państwa nadbrzeżnego nadaje się drogą elektroniczną przy pomocy bezpiecznego systemu komunikacji.
2. Każde państwo członkowskie wprowadza właściwe środki, by zapewnić nadawanie i odbieranie komunikatów VMS, zgodnie z pkt 1, oraz wykorzystuje te informacje do stałego śledzenia pozycji statków pływających pod jego banderą.
3. Każde państwo członkowskie zapewnia, by kapitanowie statków rybackich pływających pod jego banderą zapewniali stałe i nieprzerwane funkcjonowanie satelitarnych urządzeń lokacyjnych oraz by informacje określone w pkt 1 lit. b) gromadzono i nadawano co najmniej raz na godzinę w przypadku okrężnicowców i co najmniej raz na dwie godziny w przypadku wszystkich innych statków. Ponadto państwa członkowskie nakładają na operatorów statków obowiązek zapewnienia, aby:
 - a) w żaden sposób nie manipulowano satelitarnym urządzeniem lokacyjnym;
 - b) w żaden sposób nie modyfikowano danych VMS;

⁽¹⁾ Zawarte w zaleceniu ICCAT nr 18-10 w sprawie standardów minimalnych dotyczących satelitarnych systemów monitorowania statków na obszarze konwencji ICCAT.

- c) w żaden sposób nie blokowano anteny podłączonej do satelitarne go urządzenia lokacyjnego;
 - d) satelitarne urządzenie lokacyjne było podłączone na stałe do statku rybackiego oraz by w żaden sposób celowo nie przerywano zasilania energią; oraz
 - e) satelitarne go urządzenia lokacyjnego nie usuwano ze statku, z wyjątkiem przypadków naprawy lub wymiany.
4. Jeżeli satelitarne urządzenie lokacyjne zainstalowane na statku rybackim ulegnie awarii technicznej lub przestanie działać, należy je naprawić lub wymienić w ciągu miesiąca, chyba że, w stosownych przypadkach, statek usunięto z wykazu statków do połowów na skalę przemysłową posiadających upoważnienie do połowów albo że – w przypadku statków, które nie muszą figurować w wykazie statków posiadających upoważnienie do połowów ICCAT – upoważnienie do połowów na obszarach poza jurysdykcją CPC bandery już nie obowiązuje. Statek nie może rozpocząć rejsu połowowego, jeżeli jego satelitarne urządzenie lokacyjne jest wadliwe. Ponadto, jeżeli urządzenie przestanie działać lub ulegnie awarii technicznej podczas rejsu połowowego, naprawa lub wymiana ma miejsce, jak tylko statek wejdzie do portu; statek nie może rozpocząć rejsu połowowego, jeżeli jego satelitarne urządzenie lokacyjne nie zostało naprawione albo wymienione.
5. Każde państwo członkowskie lub CPC zapewnia, aby statek rybacki, którego satelitarne urządzenie lokacyjne jest wadliwe, przynajmniej raz dziennie przekazywał do CMR raporty zawierające informacje określone w pkt 1 lit. b) innymi kanałami komunikacji (radio, zgłaszanie informacji przez internet, poczta elektroniczna, telefaks lub teleks).
6. Państwa członkowskie lub CPC mogą zezwolić statkowi na wyłączenie satelitarne go urządzenia lokacyjnego tylko wtedy, gdy statek nie będzie połowiął przez dłuższy okres (np. przebywa w suchym doku z powodu naprawy), oraz z wyprzedzeniem powiadomi o tym odpowiednie organy państwa członkowskiego bandery lub CPC. Przed opuszczeniem portu przez statek satelitarne urządzenie lokacyjne zostaje ponownie włączone oraz musi skompilować i nadać co najmniej jeden raport.
-

ZAŁĄCZNIK XVI

Tabela korelacji między rozporządzeniem (UE) 2016/1627 a niniejszym rozporządzeniem

Rozporządzenie (UE) 2016/1627	Niniejsze rozporządzenie
Art. 1	Art. 1
Art. 2	Art. 1
Art. 3	Art. 5
Art. 4	—
Art. 5	Art. 6
Art. 6	Art. 11
Art. 7	Art. 12
Art. 8	Art. 13
Art. 9	Art. 14
Art. 10	Art. 16
Art. 11	Art. 17 oraz załącznik I
Art. 12	Art. 17 oraz załącznik I
Art. 13	Art. 18
Art. 14	Art. 19
Art. 15	Art. 20
Art. 16	Art. 21
Art. 17	Art. 25
Art. 18	Art. 22
Art. 19	Art. 23
Art. 20	Art. 26
Art. 21	Art. 4
Art. 22	Art. 27
Art. 23	Art. 28
Art. 24	Art. 30
Art. 25	Art. 31
Art. 26	Art. 32

Rozporządzenie (UE) 2016/1627	Niniejsze rozporządzenie
Art. 27	Art. 36
Art. 28	Art. 37
Art. 29	Art. 29
Art. 30	Art. 33
Art. 31	Art. 34
Art. 32	Art. 35
Art. 33	Art. 40
Art. 34	Art. 41
Art. 35	Art. 43
Art. 36	Art. 44
Art. 37	Art. 51
Art. 38	Art. 42
Art. 39	Art. 45
Art. 40	Art. 46
Art. 41	Art. 46
Art. 42	Art. 47
Art. 43	Art. 48
Art. 44	Art. 49
Art. 45	Art. 50
Art. 46	Art. 51
Art. 47	Art. 55
Art. 48	Art. 56
Art. 49	Art. 57
Art. 50	Art. 38
Art. 51	Art. 39
Art. 52	Art. 58
Art. 53	Art. 15
Art. 54	Art. 59
Art. 55	Art. 60
Art. 56	Art. 62

Rozporządzenie (UE) 2016/1627	Niniejsze rozporządzenie
Art. 57	Art. 63
Art. 58	Art. 64
Art. 59	Art. 68
Art. 60	Art. 70
Art. 61	Art. 71
Załącznik I	Załącznik I
Załącznik II	Załącznik II
Załącznik III	Załącznik V
Załącznik IV	Załącznik VI
Załącznik V	Załącznik III
Załącznik VI	Załącznik IV
Załącznik VII	Załącznik VIII
Załącznik VIII	Załącznik IX
Załącznik IX	Załącznik X
Załącznik X	Załącznik XI
Załącznik XI	Załącznik XII
Załącznik XII	Załącznik XIII